Nr. 38. Wtorek, 17 Lutego 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 p. południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11 lutego b. r. radcy Namiestnictwa, Grzegorzowi Smolarż von Dobiaschowsky w Pradze, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11 lutego b. r posiadającego tytuł i charakter radcy Namiestnictwa starostę powiatowego w Budziejowicach, Wilhelma Wrżikowskyego von Kundratitz, zamianować najmiłościwiej radcą Namiestnictwa w Pradze.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11 lutego b r. starostom powiatowym w Czechach, Filipowi Hackler i Gustawowi Exeli, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radców Namiestnictwa z uwolnieniem od taksy.

Dla kandydatów, którzy mają składać egzamin dojrzałości w seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie w marcu 1885 r., wyznacza się termin na dzień 23 marca 1885 r. Kandydaci winni zgłosić się dzień przed rozpoczęciem egzaminu w dyrekcyi rzeczonego seminaryum.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.
Lwów, dnia 31 stycznia 1885.

Prywatyści (prywatystki), którzy chcą składać egzamin dojrzałości w seminaryach nauczycielskich z końcem bieżącego roku szkolnego, winni wnieść podania do właściwej dyrekcyi, najpóźniej do końca marca 1885 r.

Podania, później wniesione, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie, dnia 31 stycznia 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 lutego.

Gdy cała prasa angielska wobec groźnego położenia w Sudanie, zajęta jest z jednej strony wyszukiwaniem odpowiednich środków, a z drugiej bardzo surową krytyką ministerstwa, które dla ujęcia sobie frakcyj radykalnych, zaniedbywało niezbędnego zaopatrzenia magazynów wojskowych w potrzebne zapasy, dochodzą z Irlandyi coraz nowe wieści o zabiegach ligi irlandzkiej, by skorzystać z kłopotów Anglii. Anglików, przywykłych do agitacyi na sąsiedniej wyspie, nie tyle gniewają te zabiegi, ile raczej ton prasy irlandzkiej, która w sposób jaskrawy objawia uczucia radości z powodu upadku Chartumu. Członkowie ligi narodowej nie poprzestając zresztą na manifestacyach dziennikarskich,zwołują zgromadzenia jedynie w tym celu, aby wyrazić uwielbienie dla Mahdiego, pogromcy potęgi angielskiej. Frakcye radykalne w Anglii, nieprzychylne wszelkiej interwencyi zbrojnej w Sudanie, dodawały dotychczas poniekąd otuchy owym manifestacyom irlandzkim, co obudzało silne niezadowolenie nietylko w prasie londyńskiej, ale i w gabinecie, który też, jak doniesiono, zdecydował się rozstać z kilku członkami, zbyt jawnie sympatyzującymi z reprezentantami zapatrywań skrajnych. Jeszcze jaskrawiej wystąpiły i tem silniej zaniepokoiły rząd manifestacye irlandzkie dni ostatnich, wzięło w nich bowiem udział kilku członków parlamentu, a rząd angielski, jak wiadomo, nie posiada dostatecznych, a właściwie nadliczbowych sił zbrojnych, któreby po ekspedycyi nowych posiłków do Sudanu, mogły być użyte dla strzeżenia porządku i bezpieczeństwa w Irlandyi, gdzie obecnie wszelkie usiłowania skierowane są ku temu, aby pomnożyć trudności, z któremi gabinet ma do walczenia.

Prasa angielska, zastanawiając się nad niejasną postawą tej frakcyi irlandzkiej, która twierdzi, że pragnie w drodze ugodowej i legalnej uzyskać samorząd dla Irlandyi, zapytuje słusznie, jakie granice zakreślają autonomiści samorządowi przyszłemu. Na niedawne wezwanie Gladstona, ażeby stronnictwo Parnella przedstawiło przedewszystkiem plan jakiś, któryby posłużył za podstawę do obrad, odpowiedział Parnell oświadczeniem, że Irlandya żąda co najmniej restytucyi parlamentu, zwanego parlamentem Grattana. Pierwotne akta, przyznające samorząd Irlandyi, ograniczały bardzo zakres czynności prawodawczych. Dopiero od roku 1782 aż do końca ubiegłego wieku obowiązywał akt Grattana. Parlament ten, którego prawomocność trwała lat ośmnaście, posiadał niemal nieograniczone prerogatywy. Dla prawomocności jego uchwał potrzeba było tylko przyznania korony, bez odwoływania się do rządu konstytucyjnego Anglii. Parlament ten nie wywierał jedynie wpływu na mianowanie namiestnika, ale zresztą regulował i urządzał wszelkie sprawy administracyjne, a nawet mógł protestować przeciw wzmocnieniu załóg angielskich w czasie pokoju. Wystąpienie Parnella z żądaniem restytucyi parlamentu Grattana, jest, zdaniem prasy angielskiej, dowodem, że Parnell w ostatecznych swych celach zgadza się z frakcyą terorystów, którzy wywarciem silnego nacisku chcą zniewolić gabinet do takichże ustępstw. W kołach politycznych Anglii wyrażają przekonanie, że nawet w radykalnem stronnictwie angielskiem nie znajdzie Parnell poparcia dla swego programu. Solidarność zresztą posłów z członkami ligi, budzi powszechne obawy, nietylko w rządzie, ale i w stronnictwie radykalnem angielskiem, które przekonywać się zaczyna o konieczności położenia tamy wichrzeniom irlandzkim.

Rada państwa.

Mowa JE. pana ministra skarbu dr. Dunajewskiego,
miana na posiedzeniu Izby poselskiej dnia 13 b. m. w dyskusyi ogólnej nad nowelą o należytościach skarbowych, brzmi w przekładzie ze stenogramu jak następuje:

(Dokończenie.)

Obydwaj panowie mowcy, którzy w dyskusyi ogólnej przemawiali, zarówno pan poseł z Salcburgii (Keil), jak pan poseł z miasta Wiednia (Steudel) powiedzieli, że zniesiene opustów od należytości stanie przebudowaniu wielkich miast na przeszkodzie. Przedsiębiorcy budowniczy kupują realności, aby je potem, naturalnie po przebudowaniu, lub po wybudowaniu nowego domu, w przeciągu dwóch lat znowu sprzedać; wskutek zaś noweli, t. j wskutek zniesienia opustów, będą musieli płacić skarbowi tyle, ile obecnie mają na tem zysku; w ten sposób rozwój miast będzie powstrzymany. Otóż pod tym względem muszę szanownych tych panów bądź co bądź prosić, aby zadali sobie pytanie, jakże to tam było w innych wielkich miastach, większych, niż je w Austryi mamy; boć te opusty są specyfikiem ustawodawstwa tylko austryackiego, a zresztą nigdzie ich niema; mimo to, zdarzały się, jak wiadomo, olbrzymie przebudowania i odbudowania i regulacye w wielkich miastach zagranicznych. Już z tego, że tak powiem, negatywnego powodu, zdaje mi się wynikać, że zarzut ten niezupełnie jest trafny. Ale pozwalam sobie na jedno jeszcze zwrócić uwagę. Nie do mnie, nie do mojego wydziału należy zgłębiać wielką i ważną kwestyę budowlowego rozwoju wielkich miast; jeżeli jednak rozumie się przez to ustawiczne rozszerzanie, pomnażanie domów i naturalnie mieszkańców także, ja nie widzę — proszę nie brać mi tego za

KRONIKA KRAKOWSKA

Z karnawału. — Wystawa projektów pomnika Mickiewicza. — Portrety hr. Mniszcha. — Obrazy Styki.

Statystyka karnawałowa, w stosunku do lat poprzednich, przedstawia zmniejszenie cyfr w rubryce balów prywatnych, liczby osób uczęszczających na bale publiczne, oraz par tańczących. Różne statyści wykazują tego zmniejszenia frekwencyi karnawałowej przyczyny, przeważnie ekonomicznej natury — i dochodzą do śmiałej hipotezy, że stagnacya ta ruchu karnawałowego, stoi w ścisłym związku z przesileniem agraryjnem, zagrażającem Europie od konkurencyi amerykańskiej. Jedni chcą w niej widzieć stwierdzenie pessymistycznych doktryn Maltusa — inni przeciwnie przechylają się za systemem Ricarda, dowodząc, że nie przeludnienie, ale hiperprodukcya zagraża społecznościom europejskim.

W zastosowaniu do statystyki karnawałowej w sprzecznych tych systematach, rozstrzygającą będzie dopiero cyfra najważniejsza, stanowiąca zamknięcie rachunków, cyfra zrękowin i zawartych związków.

Otóż, o ile zasięgnąłem wiadomości od kompetentnych w tym względzie powag — tegoroczna kampania karnawałowa, pod tym najważniejszym względem, zdaje się zapowiadać wcale pomyślne rezultaty. Obliczenia dotychczasowe wykazują podwyższenie przeciętnej liczby lat wśród młodzieży tańczącej — przeciętna ta bowiem w latach poprzednich zaledwie dochodziła do lat 20 wieku, biorąc przeważnie w rachubę młodzież uniwersytecką, zacząwszy od 18 do 22 lat. W tym roku zaś przeciętna wypadła o wiele wyżej, skutkiem napływu młodzieńców z dalszych stron, między 25—30 latami wieku. Natomiast przeciętna wieku panien, trudna zwykle do ścisłego zbadania, zdaje się, że znacznie się zniżyła — co zaś najważniejsza, daty statystyczne, zbierane skrzętnie przez znawców i znawczynie, tak co do posagu panien, jak mienia epouserów, jak najpomyślniej wypadają. Można się tu często spotykać z cyfrą miliona i wyżej po obu stronach — a gdy z rachunku opuścimy panny, nie mające posagu 100.000 złr., oraz kawalerów, szukających karyery — będziemy mieli wcale okazałe daty, zapowiadające wiele świetnych związków. Takie jest zdanie ekonomistów karnawałowych — natomiast estetycy nie zdają się być zadowoleni — twierdząc, że wdzięki, oczywiście płci pięknej, bo płeć silna nie wchodzi pod tym względem w rachubę, nie przewyższa w ogóle mierności — i zatrzymuje się na tej granicy, która jak zero na termometrach rozdziela ciepłotę od mrozu, rozdziela piękność od szpetności.

Po powyższem sprawozdaniu, czysto teoretycznem — dodajmy, że w praktyce Kraków okazał, iż mimo żałob, utrzymał swój przywilej łączenia i przyciągania gości z różnych dzielnic i miast polskich, że tu, jak lat poprzednich, panny i kawalerowie najznakomitszych rodzin, wielkich fortun i wyższej tradycyi rodowej, odbywają swój debit czy nowicyat wielkoświatowy. Balów prywatnych mniej było, bo wiele domów krakowskich zamkniętych żałobą. Duch stowarzyszenia musiał zastąpić to, co brakło pod względem prywatnej gościnności. Ztąd pikniki co tydzień. Bale publiczne natomiast, mniej uczęszczane, niż lat poprzednich — przechodzą coraz bardziej w obowiązkową *carottę* na cele humanitarne i patryotyczne.

Ruch karnawałowy nie przerwał zajęć artystycznych. Nową do nich podnietę dała wystawa projektów na pomnik Mickiewicza. Do Sukiennic, zamienionych z średniowiecznego bazaru w przybytek sztuki, odbywają się istne pielgrzymki dla oglądania tego popisu polskich rzeźbiarzy.

Nie pójdę za przykładem tych sprawozdawców dziennikarskich, którzy uprzedzają wyrok *jury*, ani też myślę nużyć czytelnika szczegółowym opisem 30 projektów. Ogólne wrażenie jest bardzo korzystne. Pomysłowości wiele i będzie z czego wybrać, owszem, będzie pewna trudność zwana *embarras de richesse*. Z wyjątkiem zaledwie kilku projektów, nie wytrzymujących krytyki, chyba podających się za wyborny przedmiot humorystycznej kroniki — warto zatrzymać się przed każdym z tych projektów, bo wszędzie jest staranność, sąwarunki i architektoniczne i snycerskie — ale nie ma jednego projektu, któryby górował ponad innemi, miał piętno prawdziwej genialności.

Głównie zaś czego brak — to pięknej postaci Mickiewicza. Wieszcz nasz nie miał tych klasycznych rysów, co Goethe, lub Byron. Ale rysy te nieregularne były siedzibą geniuszu, który nadawał im wyraz niezwykły, potężny, jak świadczą portrety z lat młodych i biust Dawida d'Angers. W tej kolekcyi Mickiewiczów różnego rodzaju, jaką tu widzimy — spotyka się niekiedy podobieństwo twarzy, ale często tylko materyalne. Przed żadnym zaś nie zatrzymamy się z okrzykiem: to prawdziwy Mickiewicz, takim go pojmujemy, takim powinien być na pomniku! Jeśli tego ideału nie zdołał w pełni dosięgnąć żaden z konkurujących rzeźbiarzy — to gorzej jeszcze wypadła sama poza i postawa poety. Mamy tu typy retorów, adwokatów, posępnych myślicieli, marzących artystów, którym braknie tylko smyczka lub palety, ale podobno nie mamy ani jednego prawdziwego poety, wielkiego wieszcza narodowego.

O wiele świetniej przedstawia się strona dekoracyjna, gdzie rzeźba łączy się z architekturą. Postumentów jest wiele prawdziwie pięknych — i wiele szczęśliwie pomyślanych grup i figur, mających uzupełniać i tłomaczyć główną myśl pomnika. Niekiedy tych dodatkowych figur za wiele, cały tu występuje personal z *Pana Tadeusza*, *Wallenroda*, *Dziadów*.

Pod względem architektonicznym przeważają dwa style, francuski z czasów Ludwika XIV i francuski *empire*. Jeden zaledwie pomnik ma szlachetne linie renesansu z najlepszej epoki. Podoba się bardzo fantastyczna myśl przedstawienia Mickiewicza na skale, w otoczeniu figur rozrzuconych romantycznie. Ważą się zdania za projektem ujmującym prostotą i powagą — o piedestalu bardzo prostym — a u stóp wieszcza orzeł — z odwrotnej strony Wajdelota.

Z sali Mickiewicza przejdźmy do sal Muzeum narodowego, które się coraz więcej zapełniają — w tej chwili goszczą w nich portrety pędzla hr. Andrzeja Mniszcha z Paryża. Krytykowane przez ludzi fachowych pod względem technicznym, że są malowane zbyt lekko, niedość przesiąknięte farbą, jakby tylko retuszowane fotografie — po-

złe — nie widzę w tem szczęścia dla państwa, ani pod społecznym, ani pod politycznym, ani pod moralnym względem, że się nagromadza ludność tłumnie w zbyt wielkich centrach (*Brawo! brawo! z prawicy*). Prawda i to chętnie przyznaję, że najpiękniejsze kwiaty kultury ludzkiej rozwijają się po miastach wskutek ustawicznego ścierania się geniuszów; ale z drugiej strony uczy historya, szczególniej historya czasów teraźniejszych, że niestety, zbyt często także najszkaradniejsze namiętności ludzkie objawiają się w tych zbyt wielkich miastach. (*Bardzo słusznie! z prawicy.*) Nie myślę bynajmniej przeszkadzać rozwojowi miast, mówię tylko, że trzeba starać się o rozwój nie sztuczny, lecz naturalny. To zaś, co tu mówiono, zdaje się być pragnieniem rozwoju sztucznego.

Zresztą, ponieważ właśnie jeden z reprezentantów stolicy państwa (pos Steudel, drugi wiceburmistrz wiedeński) mówił o krzywdzeniu Wiednia, zwrócę jego uwagę, że wedle nowszych wykazów, t. j. z r. 1883, projektowane zniesienie opustów wychodzi na dobre 29-procentowej części przeniesionego kapitału gruntowego w Wiedniu, a wcale nie dotknie części 6 procentowej. Ale jedno jeszcze zważyć należy. Należytości, które się skarbowi płaci, nie są bynajmniej decydującym o wielkich budowlach spekulcyjnych momentem. Że nie są, dowodzi tego doświadczenie tylu miast. Spekulant lub przedsiębiorca liczy na podwyżkę wartości obrotów, a od tego płaci się też należytość skarbową. Nie ta wartość, za którą grunt kupuje, i nie ta wartość, którą stwarza nakładem i pracą swoją w nowym budynku, jest celem, którego spodziewa się dopiąć przez sprzedaż tegoż budynku, lecz wartość większa, zysk z przedsięwzięcia; i do tej właśnie wartości większej w obrocie ściąga się zamiar, połączony z tą ustawą. Mniemam przeto, że w tym względzie obawy obydwu mowców, mojem zdaniem przynajmniej, nie są uzasadnione.

Zresztą opust ten istnieje mocą obowiązującej dotychczas ustawy, a jednak od lat wielu — nie mogę tego dochodzić, bo niewiadomo mi, czy słusznie, czy niesłusznie — odzywają się skargi na zastój w budownictwie po wielkich miastach; przeszkody więc zdają się być wcale inne, a należytości te, dotychczas przynajmniej, nie były pewnie przyczyną owego zastoju. Ze stanowiska ekonomicznego zresztą, które ściśle wiąże się także z finansową stroną sprawy, niech mi będzie wolno nadmienić jeszcze o tej kwestyi, że sztuczne popieranie czynności budowniczej może na chwilę, wskutek świetności nowych budynków, wskutek liczby robotników, kierowników budowli i t. d. stworzy pozorny, ale też tylko pozorny dobrobyt; że jednak właśnie dla tego, iż sztuczne jest, a więc kiedyś ustać musi, reakcya z zaprzestania tej czynności jest jeszcze niebezpieczniejsza i że wtedy płace robotników jeszcze więcej się obniżą. Trzeba otóż wszystko zebrać i zważyć, aby pod tym względem rozwiązać kwestyę, jak wpływać należy na podźwignienie ruchu budowniczego po miastach.

Dalsza krytyka szczegółowa ze strony szanownego pos. Keila tyczyła się tak zwanych należytości od nadania służby. Pod tym względem położył przycisk na to mianowicie, że kwota 300 zł. nie stanowi minimalnego dochodu na utrzymanie. Proszę jednak zważyć, iż nie jest to coś nowego, coby nowela dopiero zaprowadzała, że owszem nowela, czyli jej ustęp odnośny, nie ma na celu nic innego, jak zapobiedz obejściu ustawy; a wszakże pod tym względem nie można czynić administracyi finansowej zarzutu, że stara się, aby obowiązujące ustawy były dochowywane. Pos. Steudel o tym samym ustępie powiedział, że krzywdzi się nim zakłady i instytuty. W odpowiedź na to zwracam uwagę, że wedle uwagi 4tej do §. 7go pobierający płacę jest zobowiązany ponosić, należytość skarbową. Gdyby tedy zdarzać się miało — a zdarza się to rzeczywiście — że pewne zakłady i instytuty same płaciłyby należytość za swoich urzędników, nie obchodzi to przecież państwa ani administracyi finansowej; jest to rzecz wolnej umowy między stronami. Podobno zdarza się też, że i podatki płacone są za urzędników pewnych instytutów przez sameż instytuty; niechże one same, lub niech akcyonaryusze ich troszczą się o to, czy tak być powinno; administracyi finansowej nic to nie obchodzi.

Bardzo powstawano też na ograniczenie zwolnienia zahipotekowanych na gruncie reszt ceny kupna od należytości skarbowych, które to zwolnienie co prawda dotychczas istnieje. Powstawali przeciwko temu z zarzutami zarówno pos Keil, jak pos. Menger. Pod tym względem muszę wypowiedzieć wys. Izbie zdanie, które, jak mniemam, nie jest nieuzasadnione. Jakiż to jest interes? Kupuje się i sprzedaje dobra lub dom; kupujący nie ma dosyć gotówki, by wszystko wypłacić; sprzedający mówi: poczekam 3, 4, 10 lat. Ta reszta ceny kupna wedle noweli nie ma już być wolna od należytości. Prawniczo są to dwa interesa, które przecież rozróżnić trzeba: kupno i właściwa pożyczka A teraz przypatrzmy się stosunkowi z drugiej strony. Sprzedający mówi do kupujacego: nie mogę sprzedać jeżeli mi nie złożysz całych 100.000 złr. w gotówce Kupujący jednak nie ma ich i udaje się do trzeciej osoby: pożycz mi 50.000 zł Wtedy opłaca należytość skarbową; a gdy sprzedający pożycza mu reszty ceny kupna, nie miałżeby płacić? Mniemam, że jest to niekonsekwencya. Abyście jednak panowie nie sądzili, że występuję tu tylko z osobistem zapatrywaniem pozwalam sobie powołać się na 185te posiedzenie wys. Izby z dnia 12 listopada r. 1862, na którem wybitni członkowie wys. Izby, mianowicie zaś pos. Mühfeld bronił tego zapatrywania ze zwykłą sobie wymową. Sądzę, że pod względem prawniczych zapatrywań, znajduję się tu w bardzo dobrem towarzystwie.

Ale przybywa jeszcze jeden moment. Wszakże właśnie teraz słychać mnóstwo skarg — a że co do skarg i użaleń nie zna się słusznej miary, to każdy zdrowo myślący przyzna — słychać mnóstwo skarg na zupełny upadek posiadłości gruntowej, rolnictwa, nieraz i samychże właścicieli gruntów. Zdaje mi się, że i jeden z panów posłów coś o tem napomknął. Nie przeczę, że wiele z tych skarg, choć nie wszystkie, jest uzasadnionych; ale znaczna część dzielnych rolników i właścicieli gruntów, którzy zresztą w domowem gospodarstwie są bardzo oszczędni, rozważni i przezorni, którą to część znam z osobistego doświadczenia, powinna przykrą sytuacyę, w jakiej się znajduje, może po części wyłącznie, po części zaś w wysokim stopniu, przypisać tej okoliczności, że nabywa grunta lub domy bez dostatecznego kapitału. Prawniczo jest się wtedy właścicielem, ale ekonomicznie jest się rządcą obcego kapitału z gwarancyą za procent na wszelki wypadek (*Bardzo słusznie z prawicy*). Czyżby ustawa taki stan rzeczy miała forytować? Czyżby miała, skoro interesa wogóle podlegają należytościom skarbowym, popieać właśnie takie interesa, za których forytowaniem w rzeczywistości nie przemawia przecież zazwyczaj żaden trafny motyw ekonomiczny? Jeżeli mienie nieruchome ma, co chętnie przyznaję, wielką wartość, nietylko ekonomiczną lecz i moralną, społeczną i polityczną, bo przywiązuje właściciela do ludu, do ojczyzny, słowem do wszystkiego, co się od wieków pielęgnuje, wtedy trzeba nam chcieć stalszego związku z gruntem, z ziemią zarówno, jak z nieruchomą własnością po miastach, nie zaś ustawicznych zmian własności.

Przeciw należytościom od umów asekuracyjnych były także zarzuty. Otóż rzecz bądź co bądź nie ma się zupełnie tak, jak ją przedstawiano; nie jest tak ogromnym ciężarem i tak przykrym ciężarem. Komisya obniżyła projektowaną przez rząd należytość z 2 na 1 prc, a natomiast zrównała uwzględnione w projekcie rządowym towarzystwa asekuracyjne, polegające na wzajemności, z akcyjnemi. Proszę zważyć, że ta przez komisyę wniesiona nowa należytość zawsze jeszcze uwzględnia klasy mniej zamożne, bo i dziś płacą zakładowi asekuracyjnemu więcej, niż zakład państwu. Właściwie przeto nie jest to obciążenie asekurowanych, lecz pociągnięcie zakładów do zwrócenia państwu tego, co zakład rzeczywiście bierze. O innych postanowieniach szczegółowych będzie i tak mowa w dyskusyi szczegółowej; nie będę was niemi trudził, ale pozwólcie mi wskazać na uproszczenie dotychczasowych rozrachowań zakładów asekuracyjnych i w ślad za tem zaoszczędzenie kosztów pracy, tak że jedno z drugiem prawdopodobnie się wyrówna. Zresztą wiadomo wys Izbie, od jak dawna nowela o należytościach jako projekt rządowy leży tu w Izbie; a gdy komisya poczyniła te zmiany, sądziłem, że niemożna już uczynić zadość żądaniu rządu węgierskiego co do zawarcia umowy o towarzystwach asekuracyjnych; na Węgrzech też w ósmym artykule ustaw z r. 1883 znajduje się takie samo postanowienie.

Aby módz przedstawić wys. Izbie kilka dat, muszę nawiązać jeszcze do niektórych ogólnych uwag pos. Steudla, który, jak to zresztą sam wyznał, w zwykłej sobie otwartości, przemawiał ze stanowiska interesów stolicy państwa. Może on sam przyznać zechce, że ze stanowiska ustawodawstwa finansowego byłoby poprostu niepodobieństwem konstruować ustawy podatkowe, któreby zawsze całkiem odpowiadały wszelakim przeróżnym interesom lokalnym rozległego państwa tego, a nadto jeszcze wszem wobec i każdemu z osobna. Trzeba więc, aby, że tak powiem, zaprowadzić kompromis między najrozmaitszemi interesami, starać się dotknąć jedno mniej, drugie więcej; zupełne zlokalizowanie administracyi finansowej i ustawodawstwa finansowego jest mojem zdaniem poprostu niepodobieństwem. W ogólnych uwagach pos. Steudla usłyszeliśmy skargę, świadczącą na prawdę, o prawdziwej miłości miasta rodzinnego, skargę na podupadanie, na uciemiężenie właścicieli kamienic, wskutek podatku domowego i t. p. Skargi te atoli słychać nietylko tutaj, z ust pos. Steudla, lecz i gdzieindziej; *peccatur intra muros et extra.* Ustawicznemi skargami na upadek i zacofanie krzywdzimy własny nasz kredyt; trzeba w tej mierze być ostrożniejszym, chociaż nie potrzeba rozmijać się z prawdą. Wypowiedziałem tu twierdzenie, które nie jest mojem twierdzeniem, że nie na posiadłość nakładamy podatek, nie na dochód, lecz na wartość obrotową. Pozwalam sobie w tym względzie przytoczyć wysokiej Izbie następujące liczby z r. 1882, niestety, nie ze wszystkich części państwa, bo nie wszędzie jeszcze zaprowadzone są księgi gruntowe; a mianowicie, wyjęte tu są: Galicya, Bukowina, Dalmacya, Pobrzeże i Vorarlberg. Obrot realności przez sprzedaż w r. 1878, wynosił 2 8 milionów, w r. 1879 197 milionów, w r. 1880 233 milionów, w r. 1881 256 milionów, w r. 1882 263 milionów, a więc, wartość sprzedanych realności podniosła się o 66 milionów, czyli o 33·7 prc. Jestto przecież niemałe wzmożenie się obrotu. A mianowicie w Wiedniu z okolicą, wartość sprzedanych realności wzmogła się od r. 1879 do r. 1882 z 25 na 45 milionów, a więc o 20 milionów. (*Głos: słuchajcie!*) Przez inne umowy zmieniły właścicieli swych w r. 1880, realności, wartujące 44 milionów, w r. 1882, realności, wartujące 52 milionów, a więc wzrost mierny. Ale, jak mniemam, nie do niepomyślnego dochodzi się rezultatu, gdy się weźmie na uwagę realności, sprzedane przez egzekucyę. W r. 1880 było ich 13.399, w r. 1881 12.997, w r. 1882 12.644, a więc coraz mniejsza liczba. Cena ich była w r. 1880 39 milionów, w r. 1881 35 milionów, w r. 1882 26 milionów. A więc zarówno liczba, jak i wielkość egzekucyj na nieruchomości, znacznie się zmniejszyła. A w wysokim stopniu pocieszający jest fakt, że liczba i suma wierzytelności, przepadłych przy licytacyi, także się zmniejszyła. W roku 1880 przepadło 16.372 wierzytelności, czyniące razem 44 milionów, w r. 1881 15.800, czyniących 33 milionów, w r. 1882 14.731, czyniące 20 milionów. Liczby te zdają się dowodzić, że obroty rzeczywiście się uregulowały, a polepszeniu się stosunków własności, zdaje mi się, nikt kłamu nie zada. Gdy z wymazanych hipotek strącicie wymienione co dopiero kwoty, które, dla niewystarczającej ceny licytacyjnej, przepadły, reszta, t. j. hipoteki zaspokojone, wypłacone, lub skompensowane, wynosić będą w r. 1880 198 milionów, w r. 1881 202 milionów, w r. 1883 212 milionów. Wszystkie te liczby — mam ich tu jeszcze więcej, ale nie chcę nużyć wys. Izby — dowodzą przecież, że nie wszystkie skargi te, nie wszystkie żale, a przynajmniej nie w tej mierze, jak to twierdzą, są słuszne.

Rozumie się samo przez się, że zastrzegam sobie, imieniem rządu, jeżeli w dyskusyi szczegółowej ktoś wystąpi z powątpiewaniem, lub z zarzutami, zbić je i objaśnić.

Tak samo wiadomo mi dobrze, że nietylko u nas w Austryi, lecz — taki to już prąd czasu — w wszystkich parlamentach każdy projekt rządowy o nowem opodatkowaniu lub o podwyższeniu dawnych podatków podlega pewnym zmianom, pewnym życzeniom, i to w najlepszym razie; bo może być i gorzej. Jeden z szanownych mowców zapowiedział też już niektóre poprawki. O nich teraz mówić nie mogę; muszę usłyszeć wprzód dokładniejsze umotywowanie ich, a wtedy albo ja sam, albo komisarz rządowy określi rządowe względem nich stanowisko.

Niech mi będzie wolno jeszcze w ogólności nadmienić, że bądź co bądź prosiłbym, aby nie w interesie rządu, nie w interesie tej lub owej kwestyi poszczególnej, lecz w wyższym i nam wszystkim wspólnym interesie zaczęto już kierować się jasnym i właściwym poglądem na stanowisko Izby poselskiej i każdego posła względem wyborców Jeżeli n. p. pos. Keil mówi, że posłowie niepowinni przynosić wyborcom kamieni zamiast chleba, mnie zdaje się, że prawdziwe pojęcie konstytucyonalizmu nie zgadza się z takiem zapatrywaniem. Lud czyli wyborcy przysłali tu was wszystkich nie na to, żeby im z pracy naszej chleb przynosić. Tego uczynić nie możemy, chyba, że Izba poselska składałaby się z 353 posłów, którzyby z własnej kieszeni pokryli niedobór skarbowy. Proszę nie brać mi tych słów za złe; chcę jasno niemi wyrazić myśli moje. Ludowi przynosić mamy stosowne ustawy i uchwały ku zawarowaniu jego interesów duchowych, moralnych i materyalnych, ale i ku zawarowaniu, jak mniemam, interesów państwa i jego finansów, które są zarazem interesami ludności. To ustawiczne dzielenie interesów budżetu państwa od interesów ludności stawia przecież cały konstytucyonalizm do góry nogami. Najważniejszą prerogatywą jego wszakże jest ta, że lud przez swoich mandataryuszów sam sobie nakłada podatki i należytości skarbowe. Ten też jest obowiązek i to jest zadanie posłów. Że obowiązek nieraz przykry być może, pojmuję. Wszak ludźmi jesteśmy, a czasami opada nas posłów pewna słabość, gdy o wyborcach pomyślimy. Ale wzniosłe powołanie posła wymaga też czasem głosować za czemś nieprzyjemnem, gdy tego interes państwa wymaga.

Zresztą, zdaje mi się, że tylko ten, kto nie poznaje się na prawdziwych konsekwencyach ekonomicznych, lękać się może nakładania na ludność — że użyję utartego wyrazu — ciężarów i podatków; inaczej bowiem przyniesiecie mu długi, od których procent nie kto inny, tylko lud zapłaci, a które na wieczne czasy obciążą budżet. A więc nietylko nie jest to ulżenie ciężaru, lecz tem większe obciążenie. Pojmie to i lud, byle mu to jak się należy wytłómaczono.

Aby nakoniec odpowiedzieć jeszcze na pewne zapytanie, które może niekoniecznie wiąże się z nowelą o należytościach skarbowych, tu jednak z wielkim wygłoszone było przyciskiem, to jest na pytanie, dopokądże ja nadużywać będę cierpliwości, nie wiem, czy poseł Steudel mówił o swojej własnej, czy też o cierpliwości pewnego szanownego stronnictwa tej wysokiej Izby, alboli też o cierpliwości całej wys. Izby — prosić muszę, aby nie wzięto mi za złe tej uwagi, iż byłbym jednym z najszczęśliwszych ludzi, gdyby od mojego tylko upodobania zależało wyświadczyć te przysługę zaraz dziś któremukolwiek z posłów bez różnicy stronnictwa. Ponieważ jednak tak być nie może, a niestety lękam się, że przez czas przydłuższy jeszcze będę musiał niecierpliwić posła Steudla, więc muszę też spełniać mój obowiązek bardzo nieprzyjemny i przykry, obowiązek starania się o pokrycie niedoboru w budżecie. Jest to jeden z najnieprzyjemniejszych obowiązków, gdy ustawicznie żądać i odmawiać trzeba. Nie mogąc atoli pozbyć się przekonania, że nie uchodzi podwyższać zwykłych wydatków bez pomnożenia zwykłych dochodów, bo pociągnęłoby to złe dla państwa skutki, muszę bez względu na to, że teraz i częściej jeszcze i niezliczone razy obwiniany będę o nadużywanie cierpliwości, zwrócić się do wys. Izby z usilną prośbą, aby niniejszy projekt komisyi w dyskusyi ogólnej przyjęła, a potem w szczegółowej ile możności zatwierdziła. (*Huczne brawo z prawicy.*)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Ksiądz biskup Hryniewiecki)

Z Petersburga piszą do *Czasu* pod dniem 12go b. m.: Ksiądz biskup Hryniewiecki, wezwany do Petersburga, przybył tu we środę, stanął u rektora seminaryum, i tegoż samego dnia widział się z księciem Kantakuzenem, Sperańskim, dyrektorem departamentu wyznań obcych w ministerstwie spraw wewnętrznych, i naprózno chciał się widzieć z hr Tołstojem, gdyż ten ostatni był chory. W czasie tym, jak

---

ciągają jednak ku sobie głębszem pojęciem typów, wydobyciem na jaw fizyonomii, że tak powiemy, duchowej, podobieństwem moralnem. Nie są to zgoła banalne portrety — znać, że artysta nie ograniczał się tylko na chwytaniu rysów twarzy, ale z każdą z postaci portretowanych zaznajomił się bliżej i w ten sposób odtworzył jej charakter, myśl, ducha.

Z tej kolekcyi, dwa głównie wabią ku sobie — portret przyrodnika Chodźkiewicza w żupanie białym i takiejż konfederatce, z laską w ręku. Choć się nie zna oryginału, zdaje się, że to dobry znajomy, bo to typ skończony, żywy, przemawiający. *Pendant* do tego portretu stanowi obraz w kształcie tryptyku, przedstawiający słynnego smakosza paryskiego margr. de Brie. Na bocznych skrzydłach tryptyku są przysmaki różnego rodzaju — a w pośrodku zadowolona i uśmiechnięta postać zadowolonego sybaryty. Dalej piękny portret hr. Stanisława Zamoyskiego, hr. Adamowej Potockiej, Juliana Klaczki, hr. Stanisława Tarnowskiego i kilku innych. W każdym razie miła to sposobność poznania bliżej znakomitego portrecisty - dyletanta, nieznanego dotąd w kraju.

Na wystawie Towarzystwa sztuk pięknych obrazy religijne p. Styki zwracają powszechną uwagę: jeden obraz przedstawia Matkę Boską łaskawą, siedzącą na tronie a w koło otoczenie typów polskich zanoszących modły — drugi — to Chrystus karmiący rzesze i rozdzielający chleb i ryby. Oba obrazy w wielkim stylu, z wysokiem namaszczeniem religijnem, z siłą kolorystyczną i warunkami światło — cienia, świetną rokują przyszłość młodemu artyście.

dowiaduję ze źródeł bardzo poważnych, zawiązały się ożywione pertraktacye telegraficzne między Rzymem i rządem, dotyczące kwestyi przeniesienia księdza biskupa Hryniewieckiego z Wilna do jakiejś innej rezydencyi biskupiej; sądząc jednak z dokonanego następnie wywiezienia biskupa do Jarosławia, wnosić należy, że zamiana owa telegramów, pomyślnych skutków nie odniosła. Postępowanie księdza biskupa Hryniewieckiego było może nie dość dyplomatyczne. Być może, że podczas swych krótkich rządów dyecezyą, miał za mało zimnej krwi, należy jednak wziąć na uwagę, że jak niedawno mianowany biskup był najwięcej popieranym przez rząd kandydatem, jako przeważnie oddany sprawie kościelnej a wcale nie łączący się z interesami narodowemi.

Wiadomo też, że Stolica Apostolska najdłużej się tej nominacyi opierała, ze względu na młody wiek kandydata (38 lat) nie dość wysokie stanowisko w hierarchii kościelnej, ponieważ ksiądz Hryniewiecki był wówczas tylko rektorem seminaryum w Petersburgu.

Niesłusznie więc część prasy rossyjskiej oskarża księdza biskupa o tendencye patryotyczne polskie, bo on tych przed nominacyą swą w niczem nie wykazywał, a zostawszy biskupem, przeważnie dbał o podniesienie ducha katolickiego w swojej dyecezyi.

Nie potrzebuję dodawać, że wywiezienie księdza biskupa Hryniewieckiego do Jarosławia wywiera najsmutniejsze wrażenie w tutejszej kolonii katolickiej, a cóż dopiero mówić o Litwie, gdzie pasterz tyle szacunku sobie zjednał. Czasowym administratorem dyecezyi wileńskiej mianowany jest przez księdza biskupa Hryniewieckiego ksiądz kanonik Harasiewicz. Rząd zaś waha się jeszcze w wyborze dwóch kandydatów: księdza Martinowa, proboszcza kaplicy maltańskiej w Petersburgu, człowieka ograniczonego i osławionego księdza Makarewicza, dziekana mińskiego.

(Z prowincyj nadbałtyckich).

Schl. Ztg pisze: W Rossyi coraz bardziej poczynają obawiać się wielce nieprzychylnego dla Niemców nadbałtyckich wzburzenia, którego ostatecznym powodem jest głównie pożar cerkwi w kurlandzkiem miasteczku Jacobstadzie. Świątynia ta była jedna z najstarszych prawosławnych w krajach nadbałtyckich i ztąd w wielkiem poszanowaniu u Rossyan. Nie podlega wątpliwości, iż ogień podłożyła zbrodnicza ręka i że podpalacz posługiwał się przytem materya wybuchową. Zarządzone śledztwo nie wykryło wprawdzie nic takiego, coby mogło obciążać ludność niemiecką, pomimo to jednakże cała prasa panslawistyczna krzyknęła chórem, iż pożar był dziełem Niemców luterskich. Chociaż niektóre więcej umiarkowane dzienniki uważają podobne oskarżenie za nieuzasadnione, to przecież naród rossyjski zdaje się być zupełnie przekonanym o winie Niemców. Chociaż Niemcy nadbałtyccy stawiają w ogóle żelazny opór dążnościom zmierzającym do jak największej asymilacyi prowincyj nadbałtyckich z całem carstwem, to przecież opór ten jest głównie skierowany przeciw rozwiniętej bardzo żywo prawosławnej propagandzie. Dotychczas wieśniak inflancki, estoński i kurlandzki ściśle był związany wspólnem wyznaniem luterskiem z właścicielem dóbr i mieszczaninem niemieckim, wyrzekając się wszelkiej wspólności z russycyzmem. W ostatnich jednakże latach liczne gminy wiejskie, przedewszystkiem w Estonii i Kurlandyi przyjęły prawosławie a i w miastach mnóstwo osób przyjęło religię panującą. W nowozałożonych gminach prawosławnych, rząd pobudował cerkwie, a przed kilkoma dopiero miesiącami prawie równocześnie poświęcono sześć świątyń prawosławnych, pomiędzy temi wspaniała katedrę w Rydze. Im trudniej zaś było Niemcom nadbałtyckim ukryć swoje niezadowolenie z powodu podobnego rozszerzania się propagandy prawosławnej, tem chętniej w kołach rossyjskich dawano wiarę rozsiewanym przeciw Niemcom potwornym pogłoskom, tem silniejsza ku nim niechęć budziła się nawet w tych kołach, które dotychczas nie były dla nich wrogo usposobione. Jak donoszą z Rygi, są już na to poszlaki, iż zbrodni dopuścił się fanatyk rossyjski, który tem śmielej mógł ją popełnić, widząc, iż podejrzenie padnie w pierwszym rzędzie na Niemców. Prasa panslawistyczna pomimo to, agituje z niesłychaną zaciekłością przeciw Niemcom nadbałtyckim, zarzucając im, iż „opierając się na swoich przedpotopowych przywilejach, spoglądając na Rossyan jako na nieskończenie niższe od nich stworzenia, odgrywają w armii i administracyi rolę panów i są wyrazem wrogich i antinarodowych zasad.“ Odzywają się nawet głosy, aby zaprowadzić w krajach nadbałtyckich stan oblężenia, znieść uniwersytet niemiecki w Dorpacie i aby rząd zrównał Inflanty, Kurlandyę i Estlandyę z innemi guberniami rossyjskiemi. A przy tem wszystkiem ruch antiniemiecki nie dosięgnął jeszcze, jak się zdaje, swojego punktu kulminacyjnego — owszem wiele danych za tem przemawia, iż dla niemieckiej ludności nadbałtyckiej zbliżają się dnie ciężkiej próby i ciężkich doświadczeń.

(Sprawy bieżące we Francyi)

Na sobotniem posiedzeniu we francuskiej Izbie poselskiej, w ciągu dalszych obrad nad podwyższeniem ceł zbożowych, zaszedł wypadek, który wprawdzie nie wpłynie na ostateczny rezultat głosowania, ale dobitnie charakteryzuje usposobienie Izby. Już po uchwale przystąpienia do obrad szczegółowych, poseł Germain, dyrektor kredytowej instytucyi lugduńskiej, podniósł wniosek, ażeby znieść podatek od ziemi, produkującej płody rolnicze, a natomiast ustanowić podatek konsumcyjny od alkoholu w wysokości 300 franków od jednego hektolitra. Germain przedstawiał, że przez wprowadzenie cła od zboża organizuje się głód; kapitaliści protestowali przeciw jego wnioskowi i wywiązała się nader żywa i hałaśliwa dyskusya, wśród której komisya naradzała się nad przyjęciem nowego wniosku i w końcu sprawozdawca jej oświadczył, że komisya nie ma nic przeciw wzięciu pod rozwagę wniosku Germaina. Odesłano więc wniosek do komisyi a dalszy ciąg obrad odroczono do czwartku.

Komisya dla projektu nowej ustawy wojskowej, przyjęła w zasadzie postanowienie, że ci wszyscy, którzy z jakichkolwiek prawnych powodów nie mogą uczynić zadość obowiązkowi wojskowemu, mają uiszczać pieniężne odszkodowanie.

Komisya reformy wyborczej odrzuciła wniosek ustanawiania liczby posłów według zapisanych na listach wyborców, zamiast według ogólnej liczby ludności. Mniemają, że w ten sposób uczyniono ustępstwo frakcyom radykalnym, które w razie ustanowiania posłów według cyfry wyborców, byłyby głosowały przeciw wyborom zbiorowym.

Równocześnie oświadczyła się komisya za bezzwłocznem przystąpieniem do obrad nad reformą w Izbie. Drugie jednak postanowienie, na temże posiedzeniu powzięte, nie będzie miłe gabinetowi, komisya bowiem uchwaliła w zasadzie nierozwiązywanie Izby przed upływem legalnego terminu. Tylko deputowany Spuller sprzeciwiał się w komisyi tej uchwale. Protest jednego członka komisyi poskutkował o tyle, że przyjęto tylko zasadę, postanowiono jednak przed ostateczną decyzyą zasięgnąć opinii Ferryego. Z kół urzędowych zapewniają, że ministerstwo pragnie stanowczo uniknąć rozpisywania na czas taki krótki, wyborów uzupełniających, które okazują się niezbędnemi z powodu, że trzydziestu posłów Izby otrzymało mandaty senatorskie

W senacie otworzyła się osobna grupa, złożona z senatorów postępowych i przybrała nazwę „skrajnej lewicy“. Należą do niej między innymi senatorowie Schölcher, Naquet, Dide, Forcioli, L Pichat, Girault, Marcon, Claris i Jerzy Martin. Skutkiem tej nowej formacyi rozpadła się już lewica senatu na pięć grup. Na prawicy natomiast zasiada tylko dwie grupy główne; rojaliści i bonapartyści.

KRONIKA

— **Ślub.** Donieśliśmy już wczoraj o ślubie pana Bogusława Horodyńskiego, właściciela dóbr Korsowa w powiecie brodzkim z panną Antoniną Podlewską, córką radcy dworu i prokuratora skarbu p. Edwarda i Felicyi z Suchodolskich Podlewskich. Pannę młodą prowadzili do ołtarza pp. Onufry Horodyński porucz. 4 pułku ułanów i Leon Podlewski; pana młodego ubranego w pyszny strój polski, panna Teresa Horodyńska i Izydora Podlewska. W licznym orszaku weselnym złożonym z przeszło 80 osób najbliższej rodziny młodych państwa byli: Namiestnikowstwo Zalescy z rodziną, ordynatowie Czarkowscy, Zbigniewowie Horodyńscy ze Zbidniowa, Czermińscy, generałowa Czernicka z Warszawy, Bogdanowicze, Waleryanowie Podlewscy i państwo Abrahamowicze, Wodziccy, Poradowscy, Nikorowicze, Bzowscy, Suchodolscy, Adamowscy. Gości weselnych przyjmowali w swych salonach rodzice panny młodej. Wieczorem tegoż dnia odbył się raut u pp. Dawidów Abrahamowiczów. W poniedziałek pospiesznym pociągiem odjechali pp. młodzi do dóbr swych.

— **Zjazd marszałków powiatowych.** *Czas* donosi, że w niedzielę państwo Alfredowie Miliescy w Krakowie, podejmowali przybyłych tam na wezwanie JW Marszałka dr Zyblikiewicza prezesów rad powiatowych, ucztą, na której prócz gości z Marszałkiem krajowym na czele, znajdowało się wiele osób z miasta: biskup krakowski Dunajewski, delegat hr. Badeni, JE. Paweł Popiel, dyrektor Kieszkowski kilku profesorów uniwersytetu itd. itd. W bardzo ludnie i gustownie urządzonym apartamencie, toczyły się ożywione rozmowy o wypadkach chwili obecnej, a zwłaszcza o przedmiocie. dla którego prezesowie powołani zostali do Krakowa. Uprzejmość i gościnność gospodarstwa uprzyjemniała to zebranie, na którem zetknęli się mężowie z różnych okolic, i różnych odcieni sejmowych. Po dziewiątej zasiedli zebrani do wieczerzy, podczas której gospodarz a prezes rady powiatowej krakowskiej, p. Alfred Milieski, w bardzo trafnych a serdecznych wyrazach wzniósł toast na cześć p. Marszałka Zyblikiewicza, w którym podniósł sposób niezwykły, a tak prawdziwy obywatelski, w jaki spełnia on zadanie publiczne i zaznaczył właśnie te praktyczne środki, któremi się posługuje, a między innemi osobiste zetknięcie się z władzami autonomicznemi i ich przedstawicielami. Za taką sposobność osobistego zetknięcia się i porozumienia, daną właśnie teraz w ważnej dla kraju sprawie, podziękował mowca Marszałkowi i wyraził z naciskiem życzenie, które cały kraj podziela, aby p. Marszałek krajowy jak najdłużej przewodniczył i stał na czele ustroju autonomicznego naszego kraju P. Marszałek powstał i w kilku słowach zaznaczył, że łatwo jest spełniać zadania publiczne, mogąc się oprzeć na takich mężach, jak ci, którzy stoją na czele naszych rad powiatowych i mogąc liczyć na ich poparcie i współudział; z takimi współpracownikami zawsze jest miło i pożytecznie zetknąć się; dziękując za przybycie prezesów, wzniósł Marszałek zdrowie gospodarstwa, u których przybyli znaleźli tak miłe przyjęcie. — Wczoraj prezesowie dali objad wspólny o godz. 3ciej w „Hotelu Saskim“, dla p. Marszałka.

— **Koncerta hr. Zichy.** Publiczność lwowska tak żywo się zajęła koncertami hr. Z., że komitet dodatkowo urządził w sali kasyna dwie loże, każda na 5 osób, które po cenie 25 zł w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta nabyć można.

— **Konkurs.** Przy zarządzie politycznym w Dalmacyi opróżniona jest posada lekarza powiatowego II klasy z systemizowanemi dochodami X klasy rangi. Zaopatrzone w odpowiednie dowody kwalifikacyjne podania, w których należy się wykazać także znajomością języka serbo-kroackiego i włoskiego, a przynajmniej pierwszego, wnieść trzeba w drodze przełożonej władzy najpóźniej do dnia 15 marca b. r., do c. k. Prezydyum Namiestnictwa w Zadarze.

(*s*) **Ze świata.** Ku końcowi życie karnawałowe przyśpieszonem i niemal gorączkowem bije tętnem. Objawem tego był wczorajszy ostatni piknik, który zgromadził przeszło 100 osób w sali *Frohsinu*. Bawiono się do rana. Tańcami kierował z niezrównaną *maestria* hr. Michał Plater. Do podniesienia uroku tej zabawy przyczynił się w pierwszym rzędzie cały zastęp uroczych danserek jakoteż i niemniej śliczne toalety. Brak nam kompetencyi do opisywania tych cacek sztuki krawieckiej; na wieczną tylko pamiątkę zanotujemy trzy prawdziwe *capo d'opera* mianowicie toalety hr. St. Badeniowej, hr. Rogerowej Łubieńskiej i hr. Jerzowej Borkowskiej. W gronie uczestników balu zauważyliśmy Al. hr. Potocką, księżnę Turn-Taxis, Stanisławów Badenich, księcia Croy, pp. Rodakowskich, Micewskich, Biesiadeckich, Hohendorffów, księstwa Ponińskich, hr. Borkowskich, pp. Janowiczów, Listowskich, Augustynowiczów, p. Witolda Hausnera, ks. Dietrichsteina, syna byłego namiestnika Galicyi hr. Mensdorffa, pp. Mysłowskich, Pietruskich, Potworowskich, Wiktorów, hr. Rogerów Łubieńskich, Garapichów, Zakrzewskich, pułkownika Thyr z żoną, panią Jurjewicz z córką, hr. Komorowskę z córką, bar. Brunickich i t. d. i t. d.

— **Błyskawice** obserwowano wczoraj po zachodzie słońca, w stronie wschodniej, w Złoczowie. Po nadzwyczaj pięknym, ale jeszcze chłodnym dniu wczorajszym, mamy dziś deszcz rzęsisty przy 5° ciepła.

— **Odczyty dla kobiet.** Siódmy odczyt Wgo pana Ludwika Wierzbickiego pod tytułem „Nitka złota używana w tkaninach dawnych średniowiecznych i tegoczesnych“ odbędzie się jutro, we środę, o godzinie 5 w sali ratuszowej.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się we środę, dnia 18 b m., wieczorek humorystyczny dla mężczyzn Początek o godzinie 8 wieczór.

(*L*) **„Ruski artysta“.** Pod tym napisem reprodukuje wiedeńska publikacya dla sztuki i przemysłu (*Blätter für Kunstgewerbe*), redagowane przez J. Storcka, cenny artykuł niezmordowanego orędownika przemysłu domowego w Galicyi, p. Ludwika Wierzbickiego, drukowany w VII zeszycie znanej i powszechnie cenioncj publikacyi lwowskiego muzeum przemysłowego, p. n. „Wzory przemysłu domowego“ a traktujący wyłącznie o artystycznej działalności artysty-samouka, Jurka Szkryblaka, z Jaworowa na Pokuciu. Powtórzywszy z artykułu p. Wierzbickiego obszerny życiorys Szkryblaka, podziela autor zdanie, wypowiedziane przez p Wierzbickiego, „że błądzą ci, którzy przy ocenianiu artystycznej wartości przemysłu domowego przykładają taką samą miarę, jaką zwykliśmy przykładać przy ocenianiu kosmopolitycznych utworów dzieł sztuki i którzy sądzą, że dopiero przemysł domowy, nagięty do tych ram, odpowiednio rozwinąć się potrafi; zwolennicy takiego zapatrywania, nie są powołani do kierownictwa i opiekowania się tym przemysłem“. Bardzo pochlebnie wyraża się autor artykułu drukowanego w wiedeńskiej publikacyi, o utworach artystycznych Szkryblaka, zaznacza, że samorodny ten talent jest niewyczerpany w pomysłach oryginalnych i nowych kombinacyach i że dekoracyjna część jego utworów zdradza wiele poczucia piękna. Zgodnie z p. Wierzbickim i na podstawie jego znakomitych wywodów, opartych na sumiennych studyach, zbija autor artykułu, drukowanego w wiedeńskiej publikacyi, twierdzenia niektórych pisarzy niemieckich „jakoby ornamentyka ludu małoruskiego w swym charakterze miała wspólne cechy z ornamentyką rossyjską. Twierdzenie takie, świadczące o nieznajomości indywidualizmu ludów, świadczy również o niedostatecznem badaniu, a wynikło w części z mylnych zapatrywań, które identyfikują granice polityczno-terytoryalne z granicami, oznaczonemi przez żywioły narodowościowe i właściwości etnograficzne. Zestawienie całego szeregu wzorów ornamentalnych wskazuje, że motywa ornamentalne włościan małoruskich od Karpat, przez Podgórze, Podole, Wołyń i Ukrainę aż poza Dniepr, dadzą się zawsze sprowadzić do pewnych wspólnych mianowników, gdy natomiast wzory wielko-rossyjskie mają zupełnie odrębne piętno i tak jak język rossyjski nie są zrozumiałe dla Ukraińca albo Hucuła naszego“.

— **Teatr.** (B) W ciągu tygodnia mieliśmy w teatrze drugą nowość, przedstawioną wczoraj trzyaktową komedyę z francuskiego A. Bissona *Deputowany z Bombignac.* Znudzony i zniechęcony zbyt rygorystycznemi rządami pani teściowej, margrabiny de Cernois, w swym domu młody hrabia de Chantelaur, na jednej z wycieczek do Paryża, zasmakowawszy w rozkoszach życia zakulisowego, pragnie pod jakimkolwiek pozorem uzyskać dłuższy urlop z domu, aby „odżyć“, przypomnieć sobie młodość w ponętnem towarzystwie heroiny opery, Sydonii. Przypadek przychodzi mu w pomoc. Przyjaciel de Morard, wezwany przez stronnictwo legitymistyczne do ubiegania się o mandat z Bombignac, nie mając najmniejszej ochoty wstępować w szranki publiczne, odstępuje mu tę kandydaturę. De Chantelaur z łatwością uzyskuje przyzwolenie pani teściowej i żony na ubieganie się o krzesło w parlamencie, posyła sekretarza swojego i przyjaciela Pinteau, zagorzałego republikanina, do Bombignac, aby dla formy tylko, wcale zaś nie w poważnej myśli, reprezentował tam jego osobę i kandydaturę, a sam o nic się już nie troszcząc, spieszy w objęcia Sydonii do Paryża. Pinteau, grając w Bombignac rolę hr. Chantelaur, nietylko zdobywa dla tegoż mandat, wcale niepożądany, ale kompromituje hrabiego mowami w duchu liberalnym i republikańskim, a co gorsza miłostkami, jakie pod firmą de Chantelaura zawiązał. Oto zawiązek i pobudka kilku mniej lub więcej komicznych sytuacyj, których ostatecznym rezultatem jest wyemancypowanie się młodego hrabiego z pod rygoru pani teściowej i powrót do życia rodzinnego. Pomysł dobry, ale za mało rozwinięty, za mało wyzyskany O jakichkolwiek też charakterach, czy typach, w komedyi p. Bisson, nie może być mowy; w ogólności tylko de Chantelaur, a po części i Pinteau jest dość starannie narysowany, średniego planu jakby nie było w sztuce i wszystkie inne jej osoby, zwłaszcza zaś naszkicowane zaledwie kobiety, są blade i w głąb odsunięte. Pominąwszy starcie się de Chantelaura z teściową, którego on sam zresztą na seryo nie bierze, żadnej walki, żadnego ruchu wewnętrznego w działaczach komedyi, która, jakby przypadkiem tylko kończy się tryumfem ideału rodzinnego, a nawet... zawiązaniem nowej pary małżeńskiej, siostry pani de Chantelaur, Ireny i wspomnianego de Morarda. To też artyści nie mieli wczoraj zbyt wdzięcznego pola popisu; brak treści w charakterach, a szablon na zewnątz, udaremniał najlepsze ich chęci. Bądź co bądź jednak całość przedstawienia, mogła była zyskać na większej żywości gry, obliczonej przez autora niezawodnie na temperament francuski i kamerton scen bulwarowych. Przydałoby się było także w kilku rolach reprezentacyjnych, więcej dystynkcyi, wytworności, która zewnętrzną stronę przedstawienia mogła znacznie podnieść. Poprawnie pod każdym względem, a przytem z werwą i finezyą, które wywoływały rzęsiste oklaski, odegrał rolę de Chantelaura pan Lubicz. Drugą z wdzięcznych ról w sztuce, sekretarza Pinteau, mógłby p Zboiński zaliczać do swoich lepszych, gdyby nie był w grze krępowanym zależnością od suflera, zależnością, której bezwątpienia pozbędzie się na drugiem przedstawieniu „Deputowanego“. Pinteau zresztą niecałkiem przypada do indywidualności tego artysty Inni artyści, a zwłaszcza pani Żelazowska i panna Wisłobodzka (Helena de Chantelaur i Irena) dokładały szczerych usiłowań, aby, z bezbarwnych postaci, zrobić istoty żyjące.

— **Dla uchylenia pomyłek** spowodowanych podobieństwem nazwiska, proszeni jesteśmy o doniesienie, że członkiem wydziału „Resursy urzędniczej“ jest p. Karol d' Endel, urzędnik przy c. k. urzędzie wymiaru należytości, zaś p. dr. Karol Engel nie należy wcale do „Resursy urzędniczej.“

— **Na zupę rumfordzką** złożono w handlu J. Drekslera i Synów, plac Kapitulny l. 2.: Pp. K. S. 5 zł., Alma 1 zł., Aniela Jędrzejowska 2 zł., Gołębska 5 zł., ks. kanonik Kajetanowicz 5 zł. Rozdano od dnia 7 lutego do

dnia 14 lutego b. r. 1.675 porcyj zupy i 1.627 porcyj chleba.

— **Statystyka policyjna** za miesiąc styczeń 1885 r. W miesiącu styczniu bież. roku aresztowała c. k. dyrekcya policyi 881 osób: mianowicie: za zabójstwo 6, niebezpieczne groźby 6, za kradzież 206, oszustwo 8, sprzeniewierzenie 10, obrazę straży 14, żebranie 13, dręczenie zwierząt 3, przekroczenie regulaminu dorożkarskiego 85, przekroczenie regulaminu prostytucyi 14, przekroczenie regulaminu służbowego 15, za opilstwo 77, nieostrożną jazdę 1, dezercyę 1, uszkodzenie cielesne 8, uszkodzenie cudzej własności 2, burdy 49, włóczęgostwo 201, za grę hazardową 2, odstawiono do policyi ze sądów po odbytej karze 159, do tymczasowego przytrzymania przystawiła c. k. żandarmerya 1, Z tychże odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 88, do c. k. sądu powiatowego karnego 256, do tutejszego magistratu do zbadania przynależności i do robót przymusowych 64, do wyszupasowania 97, do szpitala krajowego na słabości kiłowe 14, na świerzb 4, na inne słabości 9, policyjnie ukarano 349.

— **Przedstawienie amatorskie** w języku polskim, odbyło się niedawno w Odessie. Odegrano komedyę Fredry i Blizińskiego

— **Śledztwo w sprawie rozboju,** popełnionego na osobie pani Chomiakowej w Wiedniu, okazało, że główny tegoż sprawca Julinek, nietylko wspólnie z towarzyszami swoimi, Kleinem i Kohutem, który to ostatni niedawno dopiero skazany został na sześcioletnie, ciężkie więzienie, popełnił cały szereg kradzieży, połączonych z włamaniem się, ale w przeddzień zamachu morderczego na panią Chomiakową wykonał kradzież z włamaniem się, na własną rękę. Dalej stwierdziło śledztwo, że ukartowane były przez tych złoczyńców podobne zamachy rozbójnicze przeciw trzem innym jeszcze starszym a zamożnym paniom, mieszkającym samotnie, które nie powiodły się dzięki tylko szczęśliwemu zbiegowi wypadków w stanowczej chwili.

— **Katastrofa kolejowa.** Na moście kolejowym, prowadzącym po nad rzekę Raritan pod Nowym Brunszwikiem w Stanie New-Jersey, w niewielkiej odległości od Nowego Jorku, dnia 7 b. m. o pierwszym brzasku dnia wpadły na siebie dwa pociągi towarowe. Jeden z nich wiózł naftę, która się zapaliła. Wagony objęte płomieniem spadły do rzeki i rozniosły wnet pożar po wybrzeżu. Kilka fabryk i domów prywatnych zgorzało do szczętu. Spaliło się także dwóch ze służby kolejowej oraz mnóstwo koni. Stratę, pożarem zrządzoną, oceniają na półtora miliona zł. Sam most uszkodzony został nieznacznie tylko.

— **Ścigany** listami gończemi o zdefraudowanie depozytów w sumie 400.000 franków, bankier z Chalons Emil Foret, w tych dniach uwięziony został w Medyolanie.

— **Zatruty chleb.** W Chociebużu, w Poznańskiem, zachorowało w jednym batalionie garnizonu 106 żołnierzy. Tak sam stało się w sąsiedniej miejscowości Przyczyną choroby jest chleb, który był zatruty barytem.

— **Handlarze dusz.** Depesza z Odessy donosi: Czterech żydów, trudniących się handlem kobietami, które sprzedawali do haremów w Konstantynopolu, skazał sąd tutejszy: jednego na dziesięć lat ciężkich robót a trzech na zesłanie do oddalonych gubernij Syberyi.

— **Pożar** gmachu towarzystwa kredytowego w Petersburgu, położonego w samym środku miasta, zagrażał budynkowi, w którym się mieści główny zarząd spraw prasowych, teatrowi Aleksandryjskiemu i pałacowi Aniczkowskiemu, zimowej rezydencyi cara, który osobiście przybył na miejsce katastrofy. We wspomnianym teatrze dawano właśnie *Rewizora* Gogala; przedstawienie przerwane zostało na chwilę w skutek popłochu, jaki sprawiła w sali wiadomość o pożarze w sąsiedztwie. W kwadrans później wszelako zasłona znowu się podniosła i dokończono przedstawienia spokojnie. Ogień, który według wszelkich poszlak był podłożony, zlokalizowano dopiero nad ranem. W płomieniach utracił życie przy zawaleniu się stropu głównej sali, jeden ze strażaków. Zdołano zaś ocalić kasę, zawierającą wartości na 230.000 rubli i papiery komitetu nadzorczego, a więc najważniejsze akta banku.

— **Karnawał rzymski** w tym roku, według korespondenta *G. W.*, zapowiedział się nader świetnie. Czynione przygotowanie każą wnosić, że maskarady będą przepyszne. Wszystkie niemal prowincye włoskie wystąpią z olbrzymiemi symbolicznemi wozami: rydwan medyolański będzie wyobrażał słynny tameczny katedralny kościoł *il Duomo*; rydwan toskański jeden z historycznych pomników Florencyi; wenecki będzie miał kształt gondoli, a jak inni twierdzą *Bucentaura*, owej pamiętnej nawy, na której doża poślubiał morze w dzień swej koronacyi. Wóz genueński ma naśladować admiralską galeryę z pod Lepantu; palermitański *la Conca d'oso*, boloński zas pochyłe wieże *Torre degli Asinelli* i *Garisenę* i t. d. Przygotowują się też czarodziejskie oświetlenia miasta, sztuczne ognie na Monte Pincio, a w teatrze Grobowca Augusta czyli Corea maskarady obyczajem XV wieku. Na jednej z nich będzie można oglądać wszystkie stroje, które służyły do uroczystości starorzymskiej w Pompei; będą tam augurowie, liktorowie, westalki, skoczki, grajki, pretoryanie, gladyatorowie, legioniści rzymscy, senatorowie, Cezar, a nawet nimfy i bachantki w lamparcich skórach, uwieńczone winoroślą. Mnóstwo cudzoziemców już przybyło, a zjazd coraz większy.

— **Tragedya familijna.** W Peszcie przed kilku dniami, zegarmistrz Seiler, niedostatkiem przywiedziony do rozpaczy, za wiedzą swojej żony, otruł siebie, ją i czworo dzieci. Rodzice i najstarsza córka, która zarabiając szyciem już im dopomagała, znalezieni zostali następnego dnia rano bez życia, zaś troje młodszych dzieci żyło jeszcze i jest nadzieja, że przy życiu utrzymane zostaną. Seiler miał być następnego dnia fantowany za długi. — Pogrzeb Seilerów i ich córki odbył się w sobotę przy ogromnym udziale publiczności, przyczem gromadka ekscedentów usiłowała wywołać zaburzenia. Konni policyanci musieli rozproszyć tłumy, które następnie udały się przed szpital i usiłowały przemocą wtargnąć do wnętrza, aby zobaczyć ocalone dzieci Seilerów Zarząd szpitala kazał zamknąć bramy, a przywołana policya i tu przywróciła porządek Z ocalonych dzieci dziesięcioletnią dziewczynkę wzięła na wychowanie hr Somssich. Składki na te dzieci płyną bardzo obficie

Po dwudziestu latach. W r. 1863 znikł bez śladu i wieści z Wiednia, komisarz Józef Roy. Ponieważ nie żył on dobrze z rodziną, nikt nie troszczył się o niego i poszukiwań za zaginionym nie zarządzono. W tych dniach żona niejakiego Józefa Haasa, pomocnika mechanika, uwiadomiła policyę wiedeńską, że mąż jej, który bardzo źle się z nią obchodzi, pewnego razu chwalił się przed nią, że „już jednego człowieka zabił", a następnie zeznał, że w r. 1863 zabił Józefa Roya, którego zwłoki wrzucił do studni ogrodowej w pewnym domu. Aresztowany wskutek tego doniesienia Haas zrazu zaczął udawać obłąkanego, później jednak przyznał się, że wspólnie z innymi zabił jakiegoś człowieka, zapewnia jednak, że zabitym nie był Józef Roy, który jego zdaniem w r. 1863 wyemigrował na Wołoszczyznę. Miejsce na którem była owa studnia ogrodowa, do której wrzucono trupa, od dawna jest już zabudowane, poszukiwania więc za zwłokami nie doprowadziłyby już dziś do celu. W ogólności sąd ma w tej zadawnionej sprawie bardzo trudne zadanie, tem bardziej, ze Haas podobno chwilami zdradza rzeczywiście chorobę umysłową.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Kółka rolnicze.** Od ostatniego ogłoszenia zawiązały się następujące kółka rolnicze: 260 Sobów (powiat Tarnobrzeg) założył P. Henryk Dolański, delegat; 261 Olpiny (pow. Jasło) założył p. Edmund Łoziński i pp. Rogawscy; 262 Skwarzawa nowa (pow. Żółkiew) założył p. Mieczysław Buženin Mniszek; 263 Kniaziołuka (pow. Dolina) założył p. Jerzy Klimowicz; 264 Wilkowice (pow. Biała) założył p. Jan Kaszycki; 265 Wojaszówka (pow Jasło) założył p. Edmund Łoziński; 266 Nawojowa (pow. Nowy Sącz) założył Edward Ad. hr Stadnicki; 267 Łodygowice (pow. Żywiec) zał. ks. Jan Miodowski; 268 Nowe miasto (pow. Dobromil) założył p. Aleksander Pragłowski; 269 Staromieście (pow. Rzeszów) założył ks. prob. Józef Stafiej; 270 Białobrzegi (pow. Łańcut) założył ks. kanonik Jędrzejowski del.; 271 Wielowieś (pow. Tarnobrzeg) założył p. Henryk Dolański i hr Jan i Zofia Tarnowscy; 272 Bolesław (pow. Dąbrowa) zał. p. Sroczyński; 273 Tylmanowa (pow. Nowytarg) zał. ks. kanonik Puciłowski; 274 Ostrowska (pow. Nowytarg) zał. p. Władysław Strowski; 275 Kaclowa (pow. Grybów) zał p. Jan Dutkiewicz; 276 Wilamowice (pow Biała) zał. ks. prob. Andrzej Kandolewicz; 377 Hawłowice dolne (pow Jarosław) zał. p. Maryan Fells; 278 Rzuchowa (pow Tarnów) zał. ks dr. Kopyciński. Jako czwarty członek „Założyciel" Towarzystwa przystąpił JW. Artur hr. Potocki z Krzeszowic z kwotą 100 zł.

* **C. k. zarząd zakładu karnego** we Lwowie rozpisał pod dniem 10 lutege 1885 l. 396 licytacyę celem dostarczenia żywności koszernej przez święta wielkanocne dla zdrowych i chorych więźniów wyznania mojżeszowego w c. k. zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie, t. j od 31 marca do 7 kwietnia 1885 r. Oferty pisemne do tej licytacyi wniesione być mają najdalej do dnia 26 lutego 1885 w zarządzie zakładu karnego gdzie też bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 14 lutego 1885

Z biura Izby handlowej i przemysłowej.

Prezydent *Simon* m. p. — Sekretarz *M. Bodyński* m. p.

Wiedeń, 17 lutego. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 2462 sztuk wołów, między temi galicyjskich i bukowińskich 788, węgierskich 607, niemieckich 1067. Ogólny przypęd był o 60 sztuk większy niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi i Bukowiny przypędzono o 108 sztuk więcej, niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był nadzwyczaj mało ożywiony. Ceny przy towarze przednim spadły o 2 zł., przy mniej przednim o 1 do 1·50 zł. Płacono za opasowe woły galicyjskie i bukowińskie po 51 do 58 złr., najprzedniejsze po 59 do 60 złr., za chude po 45 do 48 złr.; za opasowe woły węgierskie po 51 do 59 złr. i 60 do 62 złr., chude po 45 do 49 złr.; za opasowe woły niemieckie po 51·50 do 60 złr. i 61 do 64 złr., za chude 45 do 49 złr. za 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

U Najj. Państwa odbył się przedwczoraj obiad familijny na 26 nakryć, w którym wzięli udział Najd. Cesarzewiczowstwo, Najd. Arcyksiężniczka Walerya i przebywający w Wiedniu Członkowie Najw. Domu.

Najj. Pani udaje się dnia 26 b. m., to jest w przyszły czwartek w podróż do Amsterdamu. Do podróży tej poczyniono już wszystkie przygotowania.

Piszą nam z Wiednia pod d. 15 b. m.: Hrabia i hrabina Taaffe, którzy obchodzili dzisiaj w najściślejszem kółku familijnem uroczystość srebrnego wesela, zostali niespodzianie zaszczyceni odwiedzinami Najj. Pana. O godzinie 11 przed południem Monarcha, w towarzystwie adjutanta przybocznego Zurny, zajechał przed pałac Ministerstwa spraw wewnętrznych. Dostojni jubilaci wyszli aż do głównych schodów na powitanie Najj. Pana, poczem Jego Ces. Mość udał się do prywatnych apartamentów p. prezesa gabinetu, gdzie raczył złożyć najłaskawiej hr. Taaffemu i jego małżonce, swoje życzenia. Najj. Pan zabawił przeszło pół godziny w apartamentach jubilatów, poczem powrócił do zamku. Następnie hrabia i hrabina Taaffe udali się do tumu św. Szczepana, gdzie w jednej z kaplic odbyła się uroczystość kościelna.

Dnia 19 b. m. zjadą się do Wiednia członkowie episkopatu austryackiego, dla naradzenia się nad niektóremi sprawami, zostającemi w ścisłym związku z Kościołem. Pomiędzy innemi, ma być wziętą pod rozwagę ustawa kongrualna.

Z Wiednia telegrafują, że ponieważ nastąpiła już nominacya dyrektora i nauczycieli dla szkoły rolniczej w Jagielnicy. przeto zakład ten zostanie otwarty już na wiosnę roku bieżącego.

W niedzielę o godzinie 4 po południu odbyła się w Krakowie, jak donosi *Czas*; pod przewodnictwem Marszałka Zyblikiewicza konferencya powiatów zachodniej części kraju, które podczas ostatniej powodzi najwięcej ucierpiały. Wzięli w niej udział prezesowie Rad powiatowych: baron Floryan Gostkowski z Brzeska, hr. Mieczysław Rey z Mielca, hr. Jan Tarnowski z Tarnobrzega, Józef Męciński z Dąbrowy, ks. Eustachy Sanguszko z Tarnowa, Alfred Milieski z Krakowa, Edward Jędrzejowicz z Rzeszowa, Józef Kellerman z Łańcuta, hr. Artur Potocki z Chrzanowa, Anastazy Meyzner z Bochni, bar. Henryk Konopka z Wieliczki, Stanisław Kotarski z Jasła, wreszcie reprezentanci powiatów wadowickiego i bialskiego. Charakter konferencyi był informacyjny, szło o wzajemne porozumienie się względem potrzeb ludności w najbliższej przyszłości i tu obraz okolic, powodzią nawiedzionych, przedstawił się bardzo smutno, a nawet daleko gorzej, aniżeli kiedykolwiek przypuszczano. Zasoby żywności są już obecnie w wielu miejscowościach do szczętu wyczerpane, ludność pozbywa się inwentarza, a nawet i sprzętów, domaga się od dworów zarobku, te zaś powodzią do ubóstwa doprowadzone, dostarzyć, go nie są w stanie. Ostateczny rezultat konferencyi jest, że, zanim z wiosną roboty publiczne dadzą ludności zarobek, potrzeba będzie w powiatach zachodniej części kraju przeszło 70.000 złr. na jej wyżywienie.

Według dzienników wiedeńskich, Ministerstwo oświecenia wystosowało do politechnik reskrypt przypominający, że docenci, którzy mają tylko tytuł i charakter profesorów nadzwyczajnych, nie należą do kolegium profesorów i nie mają prawa brać regularnie udziału w posiedzeniach kolegium profesorów z głosem decydującym.

Dzienniki przedlitawskie ciągle jeszcze zajęte są ostatniemi wypadkami parlamentarnemi. Godnem jest uwagi, że prasa opozycyjna, która, p[illegible] wszem wrażeniem głosowania na[illegible] skiem dep. Rufa, intonowała już h[illegible] umfalny, poczyna chłodniej zapatry[illegible] na sprawy i nie radzi oddawać s[illegible] sangwinistycznym nadziejom. Prz[illegible] część dzienników wyraża obawę, że [illegible] nowemi wyborami nie powiedzie si[illegible] dzie państwa załatwić przedłożone[illegible] znacznego materyału prac. Dzienni[illegible] skie dowiadują się, że przedewsz[illegible] Izba zajmie się obradami budżetowem[illegible] nosząc przytem, iż wśród takowych [illegible] nifestuje się w sposób bardzo wyraźn[illegible] zachwiana solidarność prawicy.

Według *Presse*, na czwartkow[illegible] posiedzeniu komisyi budżetow[illegible] neralny sprawozdawca dr. Mattusz p[illegible] ży ustawę finansową i referat gene[illegible]

Na porządku dziennym so[illegible] posiedzenia węgierskiej Izby m[illegible] znajdowały się, jak wiadomo, r[illegible] budżetowe, które prezesowi gabinet[illegible] i ministrowi skarbu, hr. Szaparem[illegible] czyły sposobności do wypowiedzenia [illegible] go zdania o kwestyi kroackiej [illegible] gat kroacki Ziwkowic, podniósł w [illegible] przemówienia różnice pomiędzy W[illegible] i Kroacyą, tudzież zażalenia ostatni[illegible] wodu wrzekomego naruszenia ugody [illegible] ca skonstatował, iż opinia publiczna [illegible] grzech poczyna okazywać się coraz [illegible] nieprzyjazną dla autonomii kroackie[illegible] cyalnie zaś żalił się, iż nawet w cie[illegible] wodawczem nazywają Kroacyę pr[illegible] węgierską, a jej sejm, prowincyaln[illegible] braniem, skutkiem czego wzma[illegible] w Kroacyi antagonizm przeciw We[illegible] istniejącemu prawnopaństwowemu st[illegible] wi. Niezadowolenie zaś wzrasta [illegible] dlatego, iż po stronie węgierskiej b[illegible] brej woli do dotrzymania paktu ugod[illegible] lecz także i z tego względu, iż ogó[illegible] lityka ekonomiczna Węgier zaniedb[illegible] teresa Kroacyi. O zażaleniach cha[illegible] politycznego nie chce się mowca tu[illegible] wodzić, albowiem znajdzie się k[illegible] sposobność w miejscu właściwem. [illegible] zaś tyczy upośledzenia w kierunku [illegible] micznym, to należy tylko wskazać [illegible] sprawiedliwą politykę taryfową, na [illegible] traktowanie Zagrzebia, na niedost[illegible] środki komunikacyjne, na zaniedb[illegible] interesów Pogranicza i t. d. W [illegible] mowca położył szczególniejszy na[illegible] niezmiernie ważne zadanie, jakie ma [illegible] sobą komisya regnikolarna.

Z odpowiedzi pp. Tiszy i hr. [illegible] ryego, danej na powyższe wywody, [illegible] iż rząd pragnie przyczynić się szcze[illegible] usunięcia przyczyny usprawiedliw[illegible] zażaleń i uwzględnić ile możności [illegible] statki na polu ekonomicznem, że [illegible] przy tem wszystkiem na postano[illegible] Węgier nie wpłyną bynajmniej [illegible] w rodzaju tych, jakie podnoszą się często ze strony kroackiej.

Z rozpraw Izby niższej [illegible] przedłożeniem o reformie [illegible] magnatów podnieść przedewszystkie[illegible] leży mowę hr. Alberta Apponyego, [illegible] istotna treść polegała na tem, iż Izba [illegible] sza tylko w tym wypadku zachowa pot[illegible] rękojmie dla swej niezawisłości, i w[illegible] dopiero swojemu zadaniu należycie [illegible] wiedzieć zdoła, jeśli przyjmie do [illegible] składu reprezentantów stanu średnieg[illegible] branych przez municypia. Mowę sw[illegible] kończył apostrofą do Izby magnatów, [illegible] projekt rządowy, który chce wcisnąć [illegible] grona przedstawicieli niewłaściwych, [illegible] ciła i oświadczyła się za zasadą prze[illegible] go bronioną.

Ostatnia mowa ks. Bismarc[illegible] parlamencie niemieckim [illegible] nowsze głosy oficyalnych dzienników [illegible] czą dobitnie o zamiarze rządu wpro[illegible] nia jak najrychlej podwyższenia [illegible] od zboża. Rząd ma już w tym wzg[illegible] zapewnioną większość w Izbie, a to [illegible] da się także powiedzieć o projekcie [illegible] wyższenia cła od drzewa.

Francyi sprzyja szczęście na [illegible] boju o wiele wytrwalej, niż Anglikom. [illegible] rajsze telegramy doniosły o zajęciu [illegible] korpus francuski Langsonu, pozycyi [illegible] dzonej, o której Chińczycy do niedaw[illegible] trzymywali, że bronić się może bardzo [illegible] go. Langson był owym punktem spo[illegible] o który Chinom poszło głównie i dla [illegible] rego zerwali preliminarya ugodowe [illegible] sińskie. Organa prasy francuskiej nie [illegible] walają się tem zwycięztwem, ale, ja[illegible] noszą z Paryża, powtarzają podnoszon[illegible] dawniej konieczność wtargnięcia w gr[illegible] Chin i to dość daleko, bo o dwa dni [illegible] gi pod Lang-Chan, gdzie się znajduje [illegible] nie obwarowany obóz chiński. Nie[illegible] dzienniki, jak *National*, wyrażają [illegible] przekonanie, że Francya powinna i [illegible] Formozę wziąć w posiadanie, „gdyż, [illegible] daje, ponieśliśmy zbyt wielkie ofiary.

...Obecnie, gdy wojska francuskie zbliżają się ku granicom Chin, na teren góry wysłana została z posiłkami świeżymi do Tonkinu także jedna kompania inżynierskich. *Républ. Franç.* wzywa ...inistra wojny Lewala, ażeby admirałowi ...urbetowi posłał kilku zdolnych inżynierów do Sajgonu.

Z Shangaju otrzymano w Paryżu nie...wdzoną wiadomość, że pomiędzy francuskiemi a chińskiemi okrętami przyszło do ...walki w okolicy Shejpoo, o skutkach tego ...arcia nie ma jednak żadnych szczegółów.

W francuskiem ministerstwie spraw ...granicznych odbył się w niedzielę bal, w ...którym wzięła udział cała dyplomacya wszy... w Paryżu obecni wyżsi reprezentanci ...yjskowi mocarstw i kół politycznych, ja...też członkowie świata naukowego i lite...ackiego. Pałac na Quai d'Orsay był świe...nie illuminowany.

Temps mniema, że zawarte przez ko...mendanta statku niemieckiego *Ariadne*, u...howy w niektórych okolicach Senegalu są ...ieważne, gdyż terytoryum to zostało przed... zajęte przez Francyę. Komendant *Ariadne* nie rokował z królami, dodaje *Temps*, ...le z podwładnymi naczelnikami.

Według wiadomości, otrzymanych w Londynie z Sudanu, spodziewano się, ...e korpus angielski generała Earla, którym ...dzi obecnie inny generał, stanie dziś ...b we środę pod Abu-Hamed, gdzie się znajdować 1.500 żołnierzy Mahdiego. ...lemię Gal, zamieszkujące obszary pomię...dzy Berberem a Metamneh, przyrzekło An...likom dostarczać zapasów żywności i wy...ając swoje statki rzeczne.

W Londynie, jak to widoczne z głosów prasy tamtejszej, ciągle jeszcze pod...osza pewne wątpliwości co do śmierci Gordona. Podpułkownik Wortley, zasta...awiając się nad tem wyraża przypu...szczenie, że kto wie, czy Gordon nie ...rzyma się jeszcze w jakim punkcie obwa...owanym. Mniema on, że gdyby Mahdi był ...iądł tak bezwzględne zwycięztwo, to o...ołomiony powodzeniem, byłby wysłał swo...e hordy przeciw Gubatowi i innym pozy...om angielskim. Dalej dowodzi Wortley, ...e gdyby w istocie Gordon już nie żył w ...hwili gdy Wilson znajdował się pod Char...mem, to polityka Mahdiego byłaby zu...pełnie inną, byłby się starał zwabić na ...d Wilsona i zaatakować go wtedy. Tym...czasem Mahdi czynił co mógł, ażeby za...wrócić Wilsona, gdyż obawiał się, że Gordon połączy swoje siły z przybywającemi ...posiłkami. Wortley w końcu utrzymuje, że Mahdi ciągle oszukuje Wolseleya we wła...snym interesie, wysyłając fałszywych zwia...stunów klęski a swoich szpiegów.

Rzymski korespondent *Standardu* roz...mawiał z pułkownikiem Mesedaglia bejem, ...który jest przyjacielem Gordona. Pułkownik ...utrzymuje, że według jego widzenia rze...czy, Gordon musiał się zamknąć w domu ...misyi katolickiej, który graniczy z zabudo...waniem rządowem, a jest niezmiernie mo...cno obwarowany. Domu tego nie mógł wi...dzieć Wilson ze statku, gdyż osłania go wy...spa Tuti, podczas gdy zburzony pałac rzą...dowy, niczem nieosłoniony, przedstawiał wi...dok ruiny.

Z Madrytu telegrafują do *Temps*: Pomimo, że rada municypalna dostarczyła roboty przeszło 4000 robotników, ciągle jeszcze panuje w klasie robotniczej pewne wzburzenie.

Castelar miał w Izbie poselskiej mo...wę, którą skończył dopiero na następnem posiedzeniu i w której roztrząsał kwestyę uniwersytecką ze stanowiska naukowego i wolności sumienia. Usiłował on przekonać, że minister oświecenia Pidal jest przedstawicielem tylko jednego stronnictwa ściśle katolickiego. Castelar wypowiedział zdanie, że najwięcej szkody przynoszą Hiszpanii aspiracye karlistów i religijna nietolerancya.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 lutego. Najd. Cesarzewiczowstwo złożyli wczoraj osobiście życzenia hrabiemu i hrabinie Taaffe, z powodu ich srebrnego wesela. W tym samym celu przybył do pałacu ministerstwa spraw wewnętrznych książę Würtemberg.

Wiedeń, 17 lutego. Sąd powiatowy drugiego okręgu (Leopoldstadt), w sprawie skargi komuny wiedeńskiej przeciw towarzystwu tramwajowemu o naruszenie prawa posiadania, wydał orzeczenie na korzyść gminy.

Wiedeń, 17 lutego. Komisya Izby deputowanych, której przekazano t. zw. ustawę dynamitową, odesłała §fy 6 i 9 projektu podkomisyjnego napowrót do podkomisyi i 9 gł przeciw 8 głosom, oświadczyła się w zasadzie za obowiązkiem donoszenia (*Anzeigepflicht*). Paragraf 7 przyjęto według projektu podkomisyjnego a §. 8 według przedłożenia rządowego.

Wiedeń, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) *Wiener Ztg.* donosi: Wilibald Prussnigg został zamianowany zastępcą nadprokuratora państwa w Krakowie, a adjunkt sądu obwodowego w Rzeszowie, dr. Dyonizy Pogorzelski, zastępcą prokuratora państwa w Tarnowie. Zastępca prokuratora państwa w Tarnowie, dr. Zaklika, został przeniesiony w tym samym charakterze do Krakowa.

Praga, 17 lutego. Według depeszy z Pilzna, w tamtejszej Izbie handlowej będzie zasiadało 25 Czechów i 11 Niemców.

Berno, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Tutejszy wydział miejski dla spraw szkolnych uchwalił wystąpić w pełnej radzie miejskiej z wnioskiem o wniesienie rekursu do trybunału administracyjnego przeciw urządzeniu w Starym Bernie trzeciej czeskiej szkoły ludowej.

Fulda, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Biskup tutejszy wydał okólnik, w którym podnosi, że zbieranie składek na założenie uniwersytetu katolickiego w Salcburgu pozbawione jest upoważnienia władzy kościelnej; dotychczas bowiem ma moc obowiązującą uchwała papieża Piusa IX, według której Fulda ma być siedzibą tego uniwersytetu.

Peszt, 17 lutego. Izba magnatów uchwaliła budżet w drugiem czytaniu a ustawę budżetową w ogóle i szczegółach.

Peszt, 17 lutego. Dziennik urzędowy ogłasza dymisyę dotychczasowego dyrektora policyi peszteńskiej Thaisza, a równocześnie nominacyę na urząd ten burmistrza Temeszwaru, Toermocka.

Berlin, 17 lutego. Parlament, 192 głosami przeciw 151 głosom, przyjął wniosek o podwyższeniu cła od żyta na trzy marki, a 229 gł. przeciw 113 głosom, o takież podwyższenie cła od pszenicy.

Bukareszt, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Obiega pogłoska, że poseł rumuński w Petersburgu i poseł rossyjski przy tutejszym dworze zostaną przeniesieni.

Belgrad, 17 lutego. (*Tel. pr.*) Z okazyi rocznicy proklamowania Serbii królestwem, przypadającej w dniu 22 b. m., oczekują znacznych zmian w ciele dyplomatycznem i w naczelnych komendach wojskowych.

Paryż, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Według tutejszych dzienników, wkrótce już nastąpi podpisanie porozumienia w sprawie Egiptu.

Paryż, 17 lutego. W czasie pogrzebu Juliusza Vallesa, socyaliści niemieccy złożyli na trumnie zmarłego wieniec, kilku zaś studentów chciało ten wieniec usunąć, w skutek czego powstała bitka; dwóch studentów zraniono. Z wyjątkiem okrzyków podburzających, nie zaszło zresztą nic godnego uwagi.

Do *Temps* donoszą z Shanghai: Admirał Courbet rozpoczął dnia 14go b. m. ogień na trzy chińskie okręty wojenne, które umknęły na rzekę Ning-poo. Wynik walki nieznany. Osiadła gęsta mgła.

Rzym, 17 lutego. W Izbie dep. zgłoszono interpelacyę w sprawie odpowiedzi ministra Manciniego na zażalenie, wniesione przez reprezentanta tureckiego przy dworze królewskim, z powodu obsadzenia przez Włochy portu Messouah.

Londyn, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Podobno królowa zachorowała dość niebezpiecznie.

Londyn, 17 lutego. *Biuro Reutera* dowiaduje się, że rząd angielski uchwalił ostatecznie budowę kolei żelaznej z Suakimu do Berberu. Odnośne roboty mają być bezzwłocznie rozpoczęte.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 lutego 1885, godzina 1 min. 47. Alp. Tow. górn. 46·90, Węg. akcye kredyt. 313·—, Akcye anglo-austr. 106·75, Akcye banku Union 78·—. Akcye kolei Karola Ludwika 267·50, Akcye kolei północnej 245·25 Akcye kolei południowej 142·75, Akcye kolei Alföld 186·75, Akcye kolei Elżbiety 305·10, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 216·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 176·75, Wiedeńskie losy 125·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 108·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·25, Losy regulacyi Cisy 118·40, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 98·30, Akcye banku związkowego 106·75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·30¾, Węgierskie losy 118·75, Marka niemiecka —·—, Usposobienie słabe.

Wiedeń, 16 lutego 1885 r. godzina 5 minut 50. Akcye kredytowe 303·—, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 268·—, Południowa —·—, Renta papierowa 83·35, Galic. listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·80—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 17 lutego 1885 r., godzina 10 min. 30, Akcye kredytowe 303·25, Anglo-Austr. 1068·0, Unionbank 77·75, Kolej Karola Ludwika 268·—, Południowa 142·75, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 91·—, Napoleondor 9·80½, Rubel papierowy 1·30. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 16 lutego. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 8·50 do 8·75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 27·50 do 27·75 zł. Buda-peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 8·24 do 8·25 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— —zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiec. maj.) 167·75 m., żyto —·— m., spirytus 43·10, olej rzepakowy 52·50 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 46·60 fr olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·—, fr Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spirytus —·—, kukurudza, —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Ze Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany, po południu o godz. 4 min. 37 pociąg osobowy i o godz. 2 min. 50 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz 5 min. 42 po południu pociąg kuryerski, o godz. 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg osobowy i o godz. 7 min. 10 wieczór pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa

dnia 17 lutego 1885.

Hotel George'a

Pp. C Ursyn hr. Pruszyński z Wołynia. O. baron Wattman z Rudy. I. S. Bergheim z Hanoweru. I. C. Perkins z Kołomyi. E Bernstein z Warszawy.

Hotel Europejski

Pp. W. Michałowski z Rossyi. E. Krauss z Czerniowiec. I. Safir z Tarnopola. hr. Auersperg z Jarosławia. P. Romaszkan z Bessarabii.

Hotel Langa

Pp. I. Wąsowicz z Jarmuliniec. K. Kobler z Wiednia. K. Hütter z Wiednia.

Hotel Francuski

Pp. A Bozański z Krakowa. F. Kupferschmied z Wiednia. Dr. L. Witz ze Sambora. E Dietz z Lipska.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 17 lutego 1885.

Barometr 730.37mm. przy temp. 0°C Psychrometr suchy — 4.0 C. Psychrometr wilgotny — 2.6°C. Prężność pary 4.7mm. Wilgoć 77 %. Zachmurzenie 10. Wiatr SW3. Ozon 7.

Temperatura powietrza 3.2°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 755.97mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 5.8°C.
Najniższa temperatura w nocy 1.5 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. = $340^m,5$.

Dla 18 lutego 1885

E. = $14^m\ 7,^s_{88}$. $\Theta_0 = 21^h\ 54^m\ 11,^s_{24}$.
Zachód słońca 17go lutego o 5h. 21m. 5; wschód o 12h. 7m., 1.

W lutym nastąpi ostatnia kwadra księżyca 6d 12h 13m, 7; nów 14d 15h 57m, 9; pierwsza kwadra 22d 0h 7m, 1; pełnia 28d 1h 36m, 5.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 9d 13h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum 25d 13h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały miesiąc dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na luty dla Lwowa 766.2; średnia temperatura $-1^\circ,_5$C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

16 lutego 1885	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$730,_{27}$	$728,_{87}$	$725,_{85}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+5,_8$	$+2,_{10}$	$+3,_8$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+3,_8$	$+0,_6$	$+2,_8$
Prężność pary w milimetr.	$4,_8$	$4,_0$	$4,_8$
Wilgotność powietrza względna w %	70	75	80
Stan nieba.	2	3	10
Kierunek wiatru	sw	ssw.	sw.
Moc wiatru.	1	2	2
Ilość opadu mierzonego do 2h $0,^{mm}_0$			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $+6,_8$			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. $-5,_2$			

(N. B. 17/2 1885 od 12h w połud. do 12h w połud. 18/2 1885).

Przy wietrze przeważnie zachodnim i temperaturze średniej dnia około +4°C., niebo zamglone, powietrze słotne, deszcz.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 16 lutego 1885.

	płacą walutą austr. zł.	płacą ct.	żądają walutą austr. zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	267	—	270	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	215	—	218	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	282	—	287	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	237	—	242	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	45	100	45
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	75	93	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	45	100	45
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	87	25	88	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	60	97	60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	60	99	60
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	—	92	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101	50	102	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	71	5	81
Dukat cesarski	5	75	5	85
Napoleondor	9	74	9	84
Półimperyał	10	—	10	12
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	29½	1	31½
100 marek niemieckich	60	15	60	85
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 13 lutego 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83.30	83.45
luty-sierpień	83.40	83.55
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	84.—	84.15
kwiecień-październik	84.10	84.25
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	127.—	128.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	137.75	138.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	141.70	142.50
„ „ 1864 po 100 złr.	174.—	174.50
„ „ 1864 po 50 złr.	172.50	173.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.—	153.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	99.05	99.20
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	106.55	106.70
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	101.50	102.50
Galicyi	102.—	102.75
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	102.—	102.50
Węgier	103.—	104.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	107.50	108.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	303.50	303.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	660.—	665.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	865.—	867.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	528.—	530.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.25	236.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2485	2490
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	269.—	269.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	215.50	216.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	306.80	307.10
Połud. kol. panstw. po 200 zł. w. a.	143.75	144.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	181.—	181.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w. złocie w 40 l.	98.25	98.75
„ „ „ premiowe po 3 pr.	97.—	97.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
„ „ „ „ po 5 prc.	99.90	100.20
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.90	100.20
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.—	101.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.70	102.90
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	102.75	103.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.30	100.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.60	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.—	100.25
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	82.70	83.20
z r. 1867	90.50	91.—
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.90	100.30
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.—	178.50
Clarego po 40 zł. m. k.	43.25	44.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.—	115.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	23.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	45.75	46.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.75	39.25

	płacą
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.25
„ „ wegiersk. „ po 5 zł.	9.20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	54.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—
„ „ po 50 zł. w. a.	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.40
7. Weksle (na 3 miesiące)	
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.90
Paryż za 100 fr.	48.87.50
Kurs złota.	
Dukat cesarski mon.	5.80 —
„ pełnej wagi	5.77.—
Korona	—.—.—
20-frankówka	9.77.50
Rossyjski imperyał	10.07.—
Talar związkowy	—.—.—
Srebro	—.—.—
Bank krajowy.	
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—
4½ prc. krajowe listy zastawne	91.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 16 lutego 1885.

	zł.
Jednolity dług państwa w banknotach	83…
„ „ „ w srebrze	83…
Renta w złocie	106…
5 prc. austr. rent marcowa	99…
Akcye banku wiedeńskiego	866…
„ „ kredytowego	302…
Londyn	124…
Srebro	—
Napoleondor	9…
Dukat cesarski men.	…
100 marek niemieckich	60…

Kuratele.

L. 1331. (1041 1—3)

Niniejszym edyktem wiadomo się czyni że Anna Dutkowa wdowa po Jakóbie z pod lk. 81 w Wilkowicach uchwałą Świetnego c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 24 stycznia 1885 l. 319 za marnotrawną uznaną została, i że kuratorem dla niej ustanowiono Szymona Dutkę nr. 4 w Wilkowicach.

C. k. sąd powiatowy.
Biała 10 lutego 1885.

L. 704. (1056 1—3)

Fedko Furyk uznany marnotrawcą kuratorem Franciszek Strymecki z Husiatyna.

C. k. sąd powiatowy
Husiatyn, dnia 6 lutego 1885.

L. 6848. (977 3—3)

Dla Antoniego Moronia, na umyśle chorego, tutejszy sąd ustanowił kuratorem Mikołaja Moronia w Radymnie.

C. k. sąd powiatowy
Radymno, 15 grudnia 1884.

L. 49533. (981 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, iż dla chorej na umyśle Leonardy z Przybylskich Roth, w miejsce Zygmunta Arnolda dotychczasowego kuratora Jan Kovacs kuratoram zamianowany został.

Lwów, dnia 31 października 1884.

L. 16052 (1010 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Taropolu ogłasza, że Michała Ignacego dw. im. Sozańskiego uchwałą z dnia 9 grudnia 1884 do l. 16052 uznał za marnotrawcę i kuratorem dla niego Wincentego Sozańskiego ustanowił.

Tarnopol, dnia 9 grudnia 1884.

L. 7823, (1019 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uznał Hryńka Babija z Kociubiniec za marnotrawcę. Kuratorem Iwana Babij tamże.

C. k. sąd powiatowy
Kopyczyńce 28 lutego 1883.

L. 4040. (1015 2—3)

Mikołaj Szelest recte Stepańczuk z Ponikowicy małej został uznany marnotrawcą, jego kuratorem jest Tymko Smyk.

Z c. k. sądu powiatowego
Brody, 11 marca 1884.

Licytacye.

Zl. 8094. (973 1—3)

Beim dem k. k. Bezirksgerichte in Halicz wird zur Befriedigung der durch Leisor Schlosser wider Nathan Joel Nagelberg ersiegten Forderung pr. 300 fl. ö. W. sNG. die öffentliche Veräußerung der dem Schuldner Nathan Joel Nagelberg gehörigen, in Mariampol sub CN. 16 gelegenen, laut dom. I pag. 15 nr. 3 haer. auf dessen Namen intabulirten Realität in 2 Terminen am 10. März und 22. April 1885, jedesmahl um 10 Uhr Vorm. nur für oder über den Schätzungswerth stattfinden. Der Ausrufungspreis beträgt 2080 fl. Das Vadium 208 fl. ö W. Der Schätzungsakt und die Lizitations-bedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden

Zur Verfassung der erleichternden Lizitations-bedingungen wird der Termin auf den 4. Mai 1885 um 10. Uhr Vorm. bestimmt. Zum Curator ist der k. k. Notar Dr. Przemycki in Halicz bestimmt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Halicz, am 11. December 1884.

Zl. 24285. (753 1—3)

Von Seiten des k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichtes in Tarnopol wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Chaim Löwensohn pr. 200 fl. die exekutive Feilbiethung der laut Grundbuchseinlage Nr. 270 der Katastralgemeinde Czerniłów ruski der liegenden Nachlaßmasse nach Iwan Szełepka eigenthümlich gehörigen Realität sub Nr. 11 am 30. März, 30. April und 1. Juni 1885, jedesmahl um 9 Uhr Vm. im hg. Gerichtsgebäude stattfinden werden.

Als Ausrufspreis gilt der Schätzungswerth von 4.400 fl Vadium beträgt 10 prc. hievon.

Die näheren Bedingungen können in der hiergr. Registratur eingesehen werden.

Tarnopol, den 26. December 1884.

Zl. 293. (1066 1—3)

Am 30. März 1885 um 11 Uhr Vorm. wird bei der k. k Staatsgestüts-Direktion in Radautz wegen Verpachtung der Propinations-Gerechtsame insoweit derselben das bezügliche ausschließliche Recht zu der Getränke-Erzeugung und dem Ausschanke gesetzlich selbst zusteht in nachstehenden Sectionen, jedoch mit dem ausdrücklichen Ausschlusse der Biererzeugung und des freien Bierausschankes, in welcher Beziehung bloß der Verschleiß des in der I. Section erzeugten Bieres ausgeübt werden darf, auf die Zeit vom 1. Juli 1885 bis Ende April 1890 oder auf vier 10/12 nach einander folgenden Jahre im schriftlichen Offertwege gegen die angesetzten Fiskalpreise und die im bezüglichen Protokolle stipulirten Bedingungen verhandelt werden als: VI. Section Neufratautz mit Kostisch 4.425 fl 91 kr., VIII. Section Woitinell mit dem Gestütsposten Wottinell 3000 fl., XI. Section Bilka und Oberwikow letztere Ortschaft mit Ausschluß der am rechten Ufer des Flusses Suczawa gelegenen Wohnhäuser 3526 fl.

Es werden alle Jene, welche das Recht zus besagten Propinationsausübung in einer oder der anderen Section zu erlangen wünschen aufgefordert, ihre schriftlichen, versiegelten, mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte, abgesondert für jede der obgenannten Sectionen bis zum 30 März 1885 Vorm. 11 Uhr bei der Radautzer k. k. Staatsgestüts-Direktion einzureichen, in denselben den jährlich angebotenen Pachtbetrag genau mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken und gleichzeitig das 10 prctige Reugeld beizuschließen Jeder dem Amte nicht persönlich bekannte Offerent hat über seine Vermögensverhältnisse und seine Moralität ein gemeindeämtliches, von der politischen Behörde mitbestättigtes Zeugniß beizubringen. Wenn mehrere Personen das schriftliche Offert gemeinschaftlich ausstellen so haben sie im Offerte beizusetzen, daß sie sich als Mithafter zur ungetheilten Hand nämlich Einer für Alle und Alle für Einen dem hohen Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingnisse verbinden, und jenen Mitofferenten namhaft zu machen, mit welchen überhaupt alle bezüglichen Verhandlungen vorgenommen werden sollen.

Zur Sammlung der wohlversiegelten Offerte wird der Termin bis zum 30. März 1885 Vorm 11 Uhr festgesetzt, welche mit dieser Stunde kommisionell eröffnet werden. Später einlangende, sowie auf telegrafischem Wege beigebrachte Offerte werden nicht berücksichtiget.

Wird jenem Offerentem der Vorzug eingeräumt werden, der den gestellten Anforderungen entspricht, doch bleibt die Wahl des Erstehers unter den Offerenten dem hohen k. k. Ackerbau-Ministerium vorbehalten. Die Kaution hat in dem halbjährigen Betrage des einjährigen Pachtschillings zu bestehen und wird von dem als Pächter verbliebenen Offerenten gleich nach hierseitiger Verständigung des Erstehers von der Genehmigung seines Offertes durch das hohe k. k. Ackerbau-Ministerium zu erlegen sein. Diese Kaution muß entweder im Baaren oder in zu Kautionserlägen gesetzlich geeigneten Werthpapieren geleistet werden.

Die näheren Offertverhandlungs- und Pachtbedingungen können in den gewöhnlichen Amtsstunden in der Expedits-Kanzlei der k. k. Staatsgestüts-Direktion eingesehen werden.

K. k. Staatsgestüts-Direction.
Radautz, am 14. Februar 1885.

L 9232. (1059 1—3)

W dniach 23 marca i 4 maja 1885 zawsze o 10tej rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Bractwa różańcowego w Brodłach w kwocie 40 zł. z pn. publiczna licytacya realności Tomasza Odrzywolskiego pod lwh. 81 w Brodłach położonej.

Cena wywołania 195 64½ ct.
Wadyum 20 zł.
Resztę warunków w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Krzeszowice 14 grudnia 1884.

L. 5874. (412 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 14 rat po 9 zł., reszty kapitału 40 zł. 14 ct. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 41 w Białej położonej wykazem hipotecznym l. 149 księgi głównej gminy katastralnej Biała objętej, na imię Jędrzeja Puca zaintabulowanej

w dniach 27go marca,
„ 27go kwietnia i
„ 27go maja 1885

z terminem do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 29 maja 1885 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sadzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 30 listopada 1881.

L. 9626. (1057 1…

W dniach 23 marca, 4 maja i 8 cze… ca 1885 zawsze o 10 rano odbędzie się … lem zniesienia współwłasności Józefa N… ka przeciw Janowi Nowakowi publiczn… cytacya realności tychże pod lk. 85 w … powicach położonej.

Cena wywołania 1545 zł.
Wadyum 154 zł.
Resztę warunków w sądzie przej… można

C. k. sąd powiatowy.
Krzeszowice, 8 grudnia 1884.

L. 9234. (1058 1…

W dniach 23 marca, 4 maja i 8 cze… ca 1885 zawsze o 10 rano odbędzie się … lem ściągnięcia wierzytelności Dawida M… kiewicza w kwocie 40 złr. z pn. public… licytacya realności Szczepana Urbańcz… Zofii Urbańczyk, Heleny Spyt i Maryan… Cwikłowej pod lwh. 48 w Psarach położo…

Cena wywołania 596 zł. 53 ct.
Wadyum 60 zł.
Resztę warunków w sądzie przej… można.

C. k. sąd powiatowy.
Krzeszowice 20 grudnia 1884.

L. 15838. (740 1…

C. k. sąd powiatowy w Stryju zaw… damia, że celem zaspokojenia sumy 800 … aw. z przynależytościami odbędzie się … rzecz kasy oszczędności miasta Stryja … sądzie powyższym dnia 26 marca 1885 … godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż rea… ności pod l. k. 84 w Stryju wedle dom. … pag. 360 i 362 nr. 13 i 14 haer. Kop… Seemana własnej, na którym realność … niżej ceny szacunkowej 1051 zł. 67 ct., … dnakże nie niżej połowy sumy powyższ… najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1051 zł. aw.
Wadyum 76 zł. aw.
Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C k. sąd powiatowy.
Stryj, 22 listopada 1884.

Ł. 6336. (411 1…

W c. k. sądzie powiatowym Tyczy… skim celem zaspokojenia wierzytelności Za… kładu kredytowego włościańskiego we Lw… wie w resztującej kwocie 137 zł. 27 ct. a… odbędzie się przymusowa publiczna sprzed… realności pod nh. 150 w Błażowy położonej … wykazem hipotecznym l. 406 księgi gł… wnej gminy katastralnej Błażowa objęt… na imię Jana Chlebka zaintabulowanej … dniach:

27 marca,
27 kwietnia i
27 maja 1885

z terminem do ułożenia ułatwiających wa… runków na 29 maja 1885 każdym razem o … godz. 10 rano.

Cena wywołania 300 zł.
Wadyum 30 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w są… dzie można przejrzeć.

Tyczyn, 30 listopada 1884.

Licytacye.

L. 14856. (613 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 144 złr. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 48 we Woli drwińskiej położonej Wojciecha i Maryanny Pobiedaczów własnej ciała tabularnego niestanowiącej w sądzie tutejszym na dniu 26 marca 1885 o godzinie 10 rano, na którym to terminie realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Protokół opisania i oszacowania oraz reszta warunków mogą być w registraturze przejrzane.

Bochnia, dnia 18 grudnia 1884.

L. 7621. (1055 1—3)

Dnia 16 marca dnia 16 kwietnia i dnia 18 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya realności lk 22 lwh. 22 w Bilczycach masy spadkowej Jędrzeja Grabowskiego własnej na pokrycie pretensyi Florentyny Łacikowskiej w kwocie 150 złr. wa. zpn.

Cena wywołania wynosi 4600 złr. wadyum 461 złr. wa. Resztę warunków wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 23 grudnia 1884.

L. 1506 (786 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu przedsięweźmie w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 250 zł a względnie zalegających 18 rat pożyczkowych po 18 zł. 75 ct. w. a. z pn egzekucyjną publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 154 w Rajbr cie leżącej według wyk. hip. l. 154 gm. kat. Rajbrot na imię Katarzyny Budurkowej zapisanej w terminach dnia 24 marca 1885, 22 kwietnia 1885 i 27 maja 1885 każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena szacunkowa 520 zł.

Wadyum wynosi 52 zł.

Wiśnicz, dnia 17 stycznia 1885.

L. 1167. (1040 1—3)

Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Katarzyny z Kusiów Drabikowej i nieobjętej masy spadkowej po Maryannie z Kusiów Homikowej w kwotach po 28 zł. 63 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 26. marca 1885 i 24 kwietnia 1885 o godź. 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 7 w Prądniku białym położonej Wojciecha Kusia własnej jak niemniej parcel 432 i 489/2 z powyższej realności wyłączonych odrębne ciało hipoteczne stanowiących wyk. hip l. 60 grunt. gm. własność małol. Jana, Franciszki, Elżbiety, Józefa i Anieli Sękarów oraz pełnoletniej Maryanny Sękarowej stanowiących.

Cena wywołania realności pod l k. 7 wynosi 282 zł. zaś cena wywołania parcel pod l. 60 wynosi 279 zł. 28 ct.

Wadyum dla realności l k. 7 wynosi kwotę 29 zł. zaś dla realności lwh. 60 kwotę 28 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin dnia 27go maja 1885 o godź. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Kazimierz Smolarski z substytucyą adw. dra Franciszka Paszkowskiego w Krakowie.

Kraków 22 stycznia 1885.

L. 21706. (755 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 97 zł. 43 ct. z pn. przymusowa sprzedaż połowy realności pod lk. 41 w Płotyczy położonej, wedle wyk. hipt. l. 27 i 32 Ignacego Drzewińskiego własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi

I. 30go marca,
II. 30go kwietnia i
III. 1go czerwca 1885,

każdym razem o godz. 9 rano, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 350 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol, dnia 6 grudnia 1884.

L. 20903. (754 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 108 zł. 17 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 90 w Bajkowcach położonej, wedle wyk. hipt. l. 110 Romana Szulika własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi

I. 30go marca,
II. 30go kwietnia i
III. 1go czerwca 1885,

każdym razem o godz. 9 rano, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol dnia 6 grudnia 1884.

L. 17514. (1052 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. celem zaspokojenia wierzytelności banku zaliczkowego w Stanisławowie w kwocie 420 zł. z pn. przeprowadzi dnia 26 lutego 1885, dnia 17 marca 1885 i dnia 16 kwietnia 1885 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużników Semka i Sawki Wojtowiczów i Teodora Fartuszyńskiego własnych w Hanusowcach pod l. d. 28, 108 i 142 położonych, a to dla każdej tej realności z osobna a mianowicie realności Semka Wojtowicza wyk. hip. l. 126 w 1/3 części, wyk. hipot. 127 w 1/2 połowie, wyk. hip. l 128 w 1/3 części i wyk. hip. 130 w całości objętej realności Sawki Wojtowicza wyk hipot. l. 126 w 1/3, wyk. hip. 127 w 1/2 połowie, wyk. hip. 128 w 2/3 częścia h i wyk. hip. 129 w całości objętej i realności Teodora Fartuszyńskiego wyk. hip. l. 257 w całości objętej. Każda ta realność będzie tylko najmniej za cenę szacunkową przy powyższych terminach sprzedaną.

Gdyby ceny szacunkowej nie ofiarowano, na ten wypadek wyznacza się na dzień 16 kwietnia 1885 o godz. 4 po poł. termin do ułożenia warunków ułatwiających.

Cena wywołania dla pierwszej realności stanowi 175 zł. a wadyum wynosi 18 zł., dla drugiej 485 zł. zaś wadyum 49 zł. a dla trzeciej 105 zł. a wadyum 11 zł. w. a

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel.

Stanisławów 14 listopada 1884.

L. 3366. (787 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenie sumy pierwotnej 350 zł. aw., a względnie zalegających rat, tudzież resztującej kwoty 230 zł. 19 ct. aw. z p. n na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l k. 4 w Lipnicy górnej położonej, według wyk hipot l. 4 n. masę spadkową śp. Kazimierza Krzaczka zapisanej, a na 1400 zł. aw. oszacowanej w trzech terminach, a to:

dnia 24 marca,
dnia 22 kwietnia i
dnia 27 maja 1885

każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie powiatowym.

Wadyum wynosi 140 zł. aw.

Wiśnicz, 15 stycznia 1885.

L. 3915. (1042 1—3)

W dniu 26 marca 1885 godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym w sprawie i na rzecz gminy miasta Lubaczowa przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Michała Mudryckiego celem zaspokojenia wierzytelności w resztującej kwocie 275 zł. 10 ct. wa z pn. na koszt i niebezpieczeństwo kontraktołomnego Iwana Liszkowca relicytacya dłużniczej realności pod lk. 65 sek. I w Lubaczowie wyk. hip. l. 887 ks. gr. tejże gminy objętych, a względnie w skład takowej wchodzących gruntów w protokole zastawniczego opisania pod poz. II. III, IV, V i VI poszczególnionych, z tem, iż cenę wywołania stanowić będzie suma 1050 zł. 50 ct. za jaką realność ta poprzednio była sprzedaną i że grunta te na terminie tym także i niżej tej kwoty jednakże nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim na realności tej zahipotekowanym długom sprzedaną zostanie.

Gdyby sprzedaż tych gruntów na powyższym terminie do skutku nie przyszła, wyznacza się z pominięciem drugiego terminu licytacyjnego do ułożenia ulżywających warunków termin na dzień 7 kwietnia 1885 godzinę 10 rano, na który obie strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych pod rygorem §. 148 ust. sąd. wzywa się.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania poprzedniego opisania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Lubaczów, 31 grudnia 1884.

L. 6730. (1071 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie przyznanego Ludwice 1 Mikurdowej 2 Szelągowej odszkodowania 555 zł. 80 cent. z pn. przymusową publiczną sprzedaż realności lwh. 89 ks. gr. Staniątki objętej a Jana Muchy własnej, w trzech terminach licytacyjnych, a to:

dnia 12 marca,
dnia 16 kwietnia i
dnia 21 maja 1885

każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa wywoławcza tej realności wynosi 370 zł.

Wadyum zaś 37 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, 27 grudnia 1885.

L. 17114. (1053 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności banku zaliczkowego w Stanisławowie w kwocie 310 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 26 lutego, dnia 17 marca i dnia 13 kwietnia 1885 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Michała Bałana własnej wykazem hip. l. 87 gminy Mykietyńce objętej, i realności Jereny Ostapów własnej, wyk. hip. l. 183 tejże samej gminy objętej, a to dla każdej realności z osobna, które przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej, a to dla pierwszej w kwocie 199 zł., a dla drugiej w kwocie 233 zł. ustanowionej sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowią powyższe ceny szacunkowe a zakład wynosi 20 zł. i 24 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel.

Reszta warunków, akt ocenienia i wykaz hip. są w tut. registraturze do przejrzenia wyłożone.

Stanisławów, 13 listopada 1884.

L. 30839. (749 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie celem zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 258 zł. 46 ct. a. w. przeprowadzi w dniach 24 marca, 28 kwietnia i 28 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym w biurze pod l. 9 przymusowa publiczna sprzedaż dóbr tabularnych Radwanowice wedle wyk. hipot. 575 księgi głównej tabularnej gminy katastralnej Radwanowice vol. XV. pag. 39 karta B. poz. 1 będących własnością dr. Wiktora Ambrożego 2 im. Nałęcz z Włynia Włyńskiego.

Cenę wywołania stanowi kwota 47230 zł. a w., poniżej której dobra te na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą, na trzecim zaś przynajmniej za cenę kupna wyrównywającą sumie długów dobra te obciążających.

Wadym wynosi 4723 zł. a. w

Celem ułożenia przystępniejszych warunków wyznaczono termin na dzień 28 maja 1885 o godzinie 11 przed południem.

Resztę warunków, oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć mozna w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Boroński.

Kraków, 12 grudnia 1884.

L. 1840. (1048 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Dawida Bałaban, jako prawonabywcy Pesli Bałaban w kwocie 600 złr. zpn. odbędzie się dnia 26 marca 1885 i dnia 30 kwietnia 1885 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do Ludwika i Anny Epsteinów wedle dom 84 pag 50 n. 20 haer i pag. 51 n. 21 haer należącej realności pod l. 196 3/4 we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 12568 złr. 36 cnt. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1270 złr. złożoną być ma akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycielki masy wierzycieli Jakóba i Anny Stroczyńskich i Herscha Margoschesa, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 24 czerwca 1884 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Bieliński kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Stromenger mianowany został.

Lwów, dnia 7 lutego 1885.

L. 401. (1036 2—3)

C k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 170 złr. wa. zpn. na rzecz tarnopolskiej Kasy Oszczędności odbędzie się dnia 11 marca 1885, 15 kwietnia 1885 i 6 maja 1885 o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Pawła i Katarzyny Kowaluków pod l. sp. 1739 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych trzech terminach sprzedaną nie będzie 733 złr. 86 cnt. wa.

Wadyum 73 złr. wa. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po wniesieniu tej prośby prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczęstwo kuratora ad actum p. adwokata dr Leiblingera a p. adwokata dr. Weissteina zastępca t-goż.

Tarnopol, dnia 20 stycznia 1885.

L. 1199. (1018 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie sie o godzinie 10 rano dniach 12 marca 1885 i 16 kwietnia 1885 powyżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 19/33 według wyk. hip. 94 gminy Gródek Piotra i Maryi Blahaczków, własnej. na rzecz gminy miasta Gródka pt. 719 złr. zpn.

Cena wywołania 6952 złr. 50 ct. wadyum 696 złr. — Resztę warunków. akt oszacowania i wyciag tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu Teofili Krzeczkowskiej, Felicyi Polańskiej. Józefa Horna Konstantego Moritza i Anny Małachowskiej i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr. Józefa Flakowicza adwokata w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 30 kwietnia 1885 godz. 10 rano

Gródek, 29 grudnia 1884.

L. 7244. (992 2- 3)

C k. sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia, iż celem zaspokojenia należytości Józefa Steina w kwocie 200 złr. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż licytacyjna realności pod l. 120 w Płaszowie dłużniczki Katarzyny Jaskowej własnej a to na trzech terminach dnia 16 marca, 20 kwietnia i 22 maja 1885 każdym razem o godz. 10 przed poł. d. tudzież że w razie nie uzyskania na trzecim terminie ceny dorównywającej łącznej sumie wierzytelności na tej realności ciężących, na dniu 1 czerwca 1885 o godz. 10 rano przesłuchani zostaną wierzyciele hipoteczni celem ułożenia lżejszych warunków.

Cena szacunkowa tej realności wynosi 637 złr. w. a. wadyum 63 złr. 7 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w sądzie tutejszym.

Podgórze, dnia 10 stycznia 1885.

L. 6052. (1020 3—3)

Zawiadamia się, że w celu zaspokojenia sumy wekslowej 103 złr. wa. zpn. przez Dawida Grüssa przeciw Jędrzejowi Szach wywalczonej, odbędzie się w tutejszym sądzie 20 lutego, 10 marca i 17go kwietnia 1885, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż połowy realności wykazem hipot. l. 802 w Kulikowie objętej.

Cena wywołania 89 złr. 75 cnt., wadyum 9 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akta przejrzeć można w registraturze.

Kulików, 30 grudnia 1884.

L. 9885. (991 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi dr. Gustawa Nowaka jako cesyonaryusza Izraela Tobiasza i Chaima Rubina Mannheimera w kwocie 40 zł. wa. zpn odbędzie się w dniach 23 marca, 20go kwietnia i 18go maja 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym budynku sądowym licytacyjna sprzedaż realności pod nr. 19 w Zaborzu położonej Michała Urbańczyka własnej.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie w mowie będąca realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże ceny, na trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej jednak nie za mniejszą cenę niż wszystkie na tej realności zabezpieczone długi i ciężary wynoszą. W razie zaś gdyby na trzecim terminie licytacyjnym w ten sposób sprzedaż nastąpić nie mogła, wyznacza się termin na dzień 18 maja 1885 godz. 3 po południu dla stron interesowanych, celem porozumienia się pod względem ułożenia warunków ułatwiających z tem, że niestawający wierzyciele za zgadzających się z wnioskiem większości stron stawających uważani będą, poczem ostatni termin do sprzedaży tej z urzędu wyznaczony zostanie, na którym powyższa realność za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kaufmann Protokół zajęcia i oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Oświęcim, 10 stycznia 1885.

L. 7059. (1043 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach celem ściągnięcia kwoty 500 złr, wa. na rzecz Nusima Neumana, przedsięweźmie w dniach 2 marca, 30 marca i 13 kwietnia 1885 o godzinie 9 rano przymusową, publiczną licytacyę połowy realności pod lk. 68 w Monasterzyskach wedle dom I pag. 510 n. 1 haer. Franciszka Majewskiego własnej na 700 złr. ocenionej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Zukład wynosi 70 złr. Akt ocenienia w tusądowej registraturze do przejrzenia.
Monasterzyska, 26 grudnia 1884.

L. 8475, (987, 988 3—3)
W dniach 27 lutego, 8 kwietnia i 6 maja 1885 o 10 godz. przed poł., odbędzie się w sądzie licytacya sprzedaży ⅛ części realności pod l. k. 47 w Ubiniu powieciu Kamionka położonej, wedle księgi gruntowej dla gminy Ubinie, poz. 1 i 3 73 wyk. hip. 129, tudzież ¼ części posiadłości w Ubinie położonej, wedle powyższej księgi gruntowej poz. 1 i 30 wyk. hip. 127, Jewki Stechów a względnie tejże prawonabywcy Nicefora Pecucha własnej, celem zaspokojenia sumy 100 złr. a. w. z przyn. na rzecz Szymona Święcickiego.
Cena wywołania 393 złr. w. a.
Wadyum 10 prc.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków w registraturze tut. sądu przeglądnąć lub odpisać można.
Busk, 10 grudnia 1884.

L. 3531.
W dniach 5 marca, 9 kwietnia i 7 maja 1885 o 10 godz. przed poł., odbędzie się w sądzie licytacya realności Ludwika Sobaszka własnej, pod n. k. 126 w Sobaszkach powiecie kamioneckim położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 150 złr. w. a z pn. na rzecz Herza Bochnera.
Cena wywołania 580 złr. w a.
Wadyum 10 prc.
Protokół opisania, oszacowania i resztę warunków w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub odpisać można.
Z c. k. sądu powiatowego
Busk, 26 czerwca 1884.

L. 4179. (1021 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Izaka Wittmana pto. 30 złr. wa. zpn. odbędzie się w dniach 11 marca 1885, 15 kwietnia 1885 i 27 maja 1885 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Wasyla Moskala w Sądowej Wiszni pod lk. 258 położona
Wartość szacunkowa wynosi 163 złr. wadyum 16 złr 30 cnt w. a.
Akt opisania i oszacowania realności tudzież warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze
Sądowa-Wisznia, 1 grudnia 1884.

Ч. 271. (860 3—3)
Ц. к. судъ окружнôй въ Тарнополи подає прилюдно до вѣдомости, що въ цѣли стягненя скôлькости 9692 зл. съ пр., на рѣчъ общого рôльничо кредитового Заведенія для Галичины и Буковины въ Львовѣ, отбуде ся въ трохъ терминахъ а то дня 6 Марта, 10 Цвѣтня и 8 Мая 1885 кождого разу о годинѣ 9 передъ полуднемъ въ забудованю судовômъ бюро ч. 12, екзекуційна продажъ реальности Израиля и Гудесъ Цимерманôвъ, якъ выказъ ипотечный ч. 334 власной, пôдъ ч. 212, 214, 229 и 233 въ Пôдволочискахъ положеной.
Цѣна выклична, понизше котрои згадана реальнôсть на першихъ двохъ терминахъ не зôстане проданою, выносить 26.000 зл., вадіумъ 2600 зл.
Близшіи условія можна переглянути въ регистратурѣ судовôй.
Єслибы реальнôсть згадана даже при третôмъ терминѣ не зôстала проданою, вызначаємо въ цѣли уложеня улегчающихъ условій лицитаційныхъ, терминъ на 8 Мая 1885 о годинѣ 4 по полудни въ томъ самôмъ бюрѣ.
Для вѣрителей ипотечныхъ, котри бы по выставленю вытягу табулярного т. є. по дни 10 Падолиста 1884 права заставу узыскали, або котрымъ бы ухвала нинѣшна зъ якои нибудь причины доручено не зôстала, устанавляємъ на ихъ коштъ и небезпеченьство кураторомъ ad actum въ особѣ адвоката dra Мантла, а заступникомъ тогожъ dra Якселрада.
Тарнопôль, 24 Сѣчня 1885.

L. 128. (1017 3—3)
W dniach 12 marca, 13 kwietnia i 4 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nk. 61 w Swięcanach położonej Jana Górskiego własnej, na rzecz Jenty Lichtmanowej o zapłacenie kwoty 80 złr. zpn.
Cena szacunkowa wynosi 606 złr., wadyum 60 złr. 60 cnt.
C. k. sąd powiatowy
Biecz, dnia 10 stycznia 1885.

L. 803. (892 3—3)
C k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia niniejszem obwieszczeniem Schulimowi Samet i Izaakowi Feld z życia i miejsca pobytu niewiadomym, iż przeciw nim Ozyasz i Blima Schreiber wnieśli pozew o wyekstabulowanie sumy 575 złr. 37 ct. m. k. w stanie biernym połowy domu murowanego w Przemyślnach pod l. k. 13 położonego, w skutek polecenia sądowego z dnia 24 maja 1851, do l. 316, jako resztującej ceny kupna, z publicznej licytacyi domu w Przemyślanach, pod l. k. 46 położonego na dniu 24 lipca 1851, na koszt i niebezpieczeństwo Racheli Stolzenberg przedsięwziętej, na rzecz Schulima Samet i Izaaka Feld jak dom. thom. II. pag. 34 n. 6 on zaintabulowanej, że termin do ustnej rozprawy w tym sporze na dzień 11 marca 1885, o godzinie 9 przed południem wyznaczono i dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych, a to dla pierwpozwanego Schulima Sameta kuratorem ad actum Dawid Fuchs, dla spółpozwanego zaś Izaaka Felda, Chaim Schwager ustanowieni zostali, którym pozew ten doręczono.
Poleca się przeto pozwanym ażeby na powyższym terminie albo osobiście w sądzie tutejszym się jawili lub też ustanowionym zastępcom potrzebną informacyę udzielili, lub też innego zastępcę zamianowali i tegoż sądowi wskazali, gdyż w przeciwnym razie wypływające z zaniedbania skutki sami sobie będą musieli przypisać.
Przemyślany, 14 czerwca 1884.

Wyroki prasowe.

L 2829. (1070)
C. k. sąd krajowy karny jako prasowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości:
1. że treść artykułu zamieszczonego na stronnicy drugiej czasopisma Nowa Reforma nr. 31 i 32 z dnia 10 lutego 1885 w rubryce korespondencye Nowej Reformy pod napisem „Wiedeń 7 lutego“ stanowi w ustępie poczynającem się od słów „Między rezolucyą kongruy“ a kończącym się słowy: „za ustawą o regulacyi rzek galicyjskich“ istotę czynu występku z §§. 491 i 492 uk. i ust. V. z 17 grudnia 1862 nr 8 dz. u. p. z roku 1863.
2. że zarządzona przez c. k. Prokuratoryę Państwa konfiskata tego numeru Nowej Reformy zostaje zatwierdzoną.
3. że dalsze rozpowszechnianie tegoż numeru zostaje wzbronionem.
C k. sąd krajowy karny.
Kraków, dnia 14 lutego 1885.

L 2777. (1069)
C. k. sąd krajowy karny jako prasowy podaje do publicznej wiadomości:
1. że treść artykułu wstępnego pod napisem: „Uposażenie duchowieństwa — Wiedeń 5 lutego“ zamieszczonego w czasopismie: „Nowa Reforma“ nr. 31 z dnia 8 lutego 1885 stanowi istotę czynu zbrodni z §. 65 lit. a) uk. a nadto w ustępie poczynającym się od słów: „Jak wiadomo Cesarz Józef II“ a kończący się słowy: „krzywda dla kościoła“ także istotę czynu zbrodni z §. 64 uk.
2. że zarządzona przez c. k. Prokuratoryę Państwa konfiskata tego numeru „Nowej Reformy“ zostaje zatwierdzoną.
3. dalsze rozpowszechnianie tego numeru „Nowej Reformy“ zostaje wzbronionem.
C. k sąd krajowy karny.
Kraków, dnia 14 lutego 1885.

Księgi gruntowe.

L. 9. (1054)
Komisya hipoteczna zawiadamia iż arkusze posiadania gminy Radwan złożone zost ły w sądzie powiatowym w Dąbrowie do przejrzenia. Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w sądzie a dnia 21 lutego 1885 przed komisyą hipoteczną.
Dąbrowa, dnia 13 lutego 1885.

L. 10. (1054)
Komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Skrzynka dnia 23go lutego 1885 rozpoczyna. Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w gminie.
Dąbrowa, dnia 13 lutego 1885.

L. 38. (1051)
Celem dochodzenia zmierzającego do uzupełnienia księgi gruntowej gminy katastralnej Piątkowa przez wpisanie do niej parcel gruntowych 1326|3, 1333, 1335 i 1336 ktore dotychczas w żadnej książce gruntowej nie są zamieszczone, a leżą w obrębie gminy katastralnej Piątkowy wyznacza się termin na dzień 20 lutego 1885 god. 9 rano.
O tym terminie, który się odbędzie w myśl przepisów §§. 21 22 i 38 ustawy z 20 marca 1874 l. 22 dz. u. kraj. j zawiadamiamy przełożeństwa gminy i obszarów dworskich w Piątkowy i granicznych gminach
C. k. komisya hipoteczna.
Nowy Sącz. 30 stycznia 1885.

L. 2676. (904 2—3)
Stosownie do polecenia c. k. sądu krajowego wyższego krakowskiego z dn. 16 go. grudnia 1884, l. 21512, c. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów hip. dla nowo nadanego pola górniczego „Barbara“ zwanego w gminie Psary powiatu Chrzanowskiego położonego z czterech miar górniczych pojedynczych składającego się na gminnej pustej parceli kat. nr. 1447 istniejącego tudzież dla nowo nadanego pola górniczego „Stanisław“ zwanego w gminie Psary powiatu Chrzanowskiego położonego z czterech miar górniczych pojedynczych składającego się na parceli gminnej pustej kat. 341 istniejącego według ustawy krajowej z dnia 20go marca 1874 l 29 dz. ust. kraj. wygotowane za nową księgę górniczą poczynając od dnia 30 stycznia 1885 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie jak również, że od tegoż dnia wszelkin nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą górniczą objętej. jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.
Otwierając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów hipotecznych c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:
a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów hipotecznych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;
b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w tę księgę lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi tamże wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 31 sierpnia 1886, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowej księdze hipotecznej zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.
Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych w miejsce których nowa księga hipoteczna wstępuje, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej. lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.
Kraków, dnia 31 stycznia 1885.

Konkursa.

Bl. 1597. (1046 1—3)

Kundmachung.

Aus der Constantin von Zahorski'schen Stiftung sind vom St. J 1884|5 an vier Stipendien an österreichische Staatsangehörige polnischer Nationalität und römisch-katholischer Religion zu vergeben und zwar:
Zwei Stipendien für Schüler der Landwirthschaft und zwar eines im Betrage jährlicher 300 fl. das andere im Betrage jährlicher 200 fl.;
Ein Stipendium jährl. 300 fl. für einen Studierenden der chemischen oder mechanischen Technologie; endlich
Ein Stipendium jährl. 200 fl. für einen Schüler der Gewerbeschule.
Sämmtliche hier angeführte Stipendien genießt der Stipendist bis an das Ende seiner Studien
Zur Erlangung dieser Stipendien sind Studierende berufen, welche in einer, den bezeichneten Studien gewidmeten, in Oesterreich d. i. in den im Reichsrathe vertretenen Königreichern und Ländern gelegenen Lehranstalt ihren Studien ordnungsmäßig obliegen. Stipendisten, welche ihre Studien mit Auszeichnung zurückgelegt haben, und sich im Auslande in ihrem Fache ausbilden wollen, kann das Stipendium noch für die Dauer eines ... ren Jahres belassen werden.
Bei Abgang von Bewerbern einer ... gorie können die betreffenden Stipendien ... Bewerbern anderer Kategorien verliehen ...
Die Bewerber um eines dieser ... dien, haben ihre gestempelten mit dem ... scheine, dem Heimatscheine und den ... zeugnissen der beiden letzten Semester ... Gesuche im Wege des Vorstandes der ... fenden Unterrichtsanstalt bis 25sten ... 1885 bei der k. k. n. ö. Statthalterei in ... welcher das Verleihungsrecht zusteht, zu ... reichen.
Von der k. k. n. ö. Statthalterei
Wien, am 24. Jänner 1885.

L. 388. pr. (1030
Na posadę adjunkta sądowego ... k. sądzie obwodowym w Tarnowie w IX ... dze, ewentualnie przy innym sądzie ... nału I instacyi lub sądzie powiatowym ... źnić się mogącą.
Ubiegający się o tę posadę, mają ... podania wnieść w przepisanej drodze do ... zydyum Sądu obwodowego w Tarnowie ... dniach od dnia trzeciego umieszczenia ... niejszego ogłoszenia.
w Tarnowie, dnia 12 lutego 1885.
Prezydent c. k. sądu obwodowego

L. 655. (1061
Przy c. k. sądzie powiatowym w ... nasterzyskach opróżnioną jest posada fu... onaryusza c. k. prokuratoryi państwa z ... nem wynagrodzeniem 100 fl. w. a
Ubiegający się o tę posadę pow... wnieść swoje należycie udokumentowan... danie do c. k. prokuratoryi państwa w ... nisławowi najdalej do 31 marca 1885.
Stanisławów, 12 lutego 1885.
C. k. prokurator Państwa Dr. H...

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3392. (874
C. k. sąd krajowy we Lwowie ... sza, że do tegoż sądu dnia 21 sty... 1885 l. 3392, wniósł Michał Kossak ... ciw Maryi Buczkowskiej pozew o ... praw do sumy 166 złr. 27 ct. m. k. w ... nie biernym realności pod l. 321¾ ... Lwowie dom 65 pag. 315 n. 8 on. ... lowanej, a następnie na cenę kupna ... alności przeniesionej, za zgasłe i o... czenie wspomnianej sumy z tej ceny ... na który to pozew wyznaczono termin ... marycznej) rozprawy na dzień 18 ... 1885, o godzinie 11 przed połdniem.
Gdy miejsce pobytu pozwanej M... Buczkowskiej nie jest wiadome, został ... niej adwokat dr. Lityński kuratorem, ... goż zastępcą adwokat dr. Salamon ... mianowany.
Wzywa się zatem Maryę Buczkow... aby do swojej obrony służące środki ... nowionemu kuratorowi dostarczyła, lub ... innego zastępcę sobie obrała i tegoż s... oznajmiła, gdyż inaczej z zaniedbania ... niknąć mogące następstwa szkodliwe, ... sobie przypisze.
Lwów, dnia 24 stycznia 1885.

L 7894. (665
Do spadku po śp. Wojciechu Ziomku ... 12 lutego 1883 bez pozostawienia ost... woli rozprządzenia zmarłym przychodzi ... że Piotr Ziomek.
Gdy miejsce pobytu Piotra Ziomka ... niewiadome, przeto wzywa się go ab... przeciągu roku, od dnia ogłoszenia tego ... tu do spadku się zgłosił, gdyż inaczej ... dek z deklarowanymi spadkobiercami i ... nowionym kuratorem dla nieobecnego ... adwo. dr. Myszkowskim przeprowadzo... zostanie.
C. k. Sąd powiatowy
Chrzanów dnia 31 lipca 1884.

L. 15328. (611
C. k. sąd powiatowy w Borszcz... zawiadamia Maryę Feliksę z hr. Gol... skich Czarkowską, zamieszkałą w Par... (Avenue de Champs Elesees nr. 30) ... przeciw niej wniósł dnia 7 lutego 188... l. 1355, Mendel Falkenflik pozew o zap... nie 2200 złr., 300 złr. w. a., o wy... wekslu i 4 łatrów drzewa, lub zapła... 500 złr. i 48 złr. w. a., który zadekr... wano do postępowania sumarycznego ... minem 5 listopada 1883, a gdy p... przyjęcia pozwu tego odmówiła, usta... dla niej sąd kuratora w osobie adw. ... Komerinera z Borszczowa, zaś na wnio... powoda wyznaczył ponownie termin do ... prawy na dzień 2go marca 1885, o g... 9 rano.
Wzywa się zatem Maryę z hr. Gol... jewskich Czarkowską, by ustanowio... kuratorowi służących do swojej obrony ... ków dostarczyła, lub innego zastępcę ... obrała i sądowi wskazała, gdyż ina... zaniedbania wyniknąć mogące szko... następstwa, sama sobie przypisać ... musiała.
C. k. sąd powiatowy.
Borszczów, 12 grudnia 1884.

(1063 1—3)

Z powodu prac przygotowawczych do ...padającego na dnia 30 kwietnia 1885, ...ia obligacyi funduszów indemniz. ...yj wschodniej i zachodniej, tudzież ...kiego Księstwa Krakowskiego, ustaje ...wszy od 24 lutego 1885, wszelkie prze...anie tych obligacyi indemniz. któreby ...przepisaniu odmienne dostać musiały ...era.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako
Dyrekcyi funduszów indemniz.
Lwów, dnia 13 lutego 1885.

...1341. (1074 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławie ...iadamia masę nieobjętą Ferdynanda ...enbauera a względnie tegoż z imienia, ...a i miejsca pobytu niewiadomych spad...erców, że przeciw nim wniósł do tu...tego sądu Teodor Rubczak pod dniem ...stycznia 1885 l. 1341, pozew pisemny o ...kreślenie prawa zastawu dla sumy 100 ...z stanu biernego realności pod lk $86^1/_4$ ...Stanisławowic, któren ustanowionemu ...nich z zastępstwem przez pana adwo...a krajowego dra. Szydłowskiego, kurato...ri adwokat. krajowemu drowi Katzenel...bogenowi doręczony został, z którym ta ...awa przeprowadzoną będzie.

Wzywa się przeto powyższych, ażeby ...należytym czasie ustanowionemu kurato...wi swoje środki obronne udzielili, lub in...ego zastępcę wybrali, i o tem sąd uwia...mili, inaczej bowiem skutki z zaniedba...a powstałe sami sobie przepiszą.

Stanisławów, dnia 31 stycznia 1885

L. 8865. (1077 1—3)

W sporze drobiazgowym Markusa ...olfa przeciw Teodorowi i Anastazyi mał...nkom Sura o 8 zł 8 ct wa ustanowio...y został dla niewiadomych z miejsca po...ytu pozwanych substytut notaryalny, p. ...zisław Więckowski z Radziechowa ku...atorem ad actum a do rozprawy wyzna...zony termin na dzień 25 lutego 1885 o ...odz. 9 przed południem w sądzie tutej...szym.

Wzywa się zatem pozwanych, aby u...stanowionemu kuratorowi udzielili potrze...bnych środków do obrony, albo innego peł...nomocnika sobie obrali, i tutejszemu sądo...wi wskazali, inaczej bowiem skutki zanie...dbania sami sobie przypiszą

C. k sąd powiatowy.
Radziechów, 12 stycznia 1885

...7776. (1078 1—3)

OBWIESZCZENIE

...c. k. Namiestnictwa z dnia 10 lutego 1885 ...l. 7776 względem powołania IVtej klasy ...wieku do poboru wojskowego w roku 1885 ...wraz z W. Ks. Krakowskiem.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej ...w porozumieniu z c. k. państwowem Mini...sterstwem wojny, zarządziło na podstawie u...stawy z dnia 2 października 1882 D. u. p. l. ...153, powołanie 4tej klasy wieku do tegoro...cznego poboru wojskowego w Galicyi wraz ...z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Co się wskutek reskryptu ministeryal...nego z d. 29 stycznia 1885 l. 1539/362 II a) ...podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Loebl m. p.

...Nr. 7776. (1078 1—3)

Kundmachung

...der k. k. Statthalterei vom 10 Februar 1885 ...Nr. 7776, betreffend die Beibehaltung der ...Heranziehung der 4ten Altersklasse bei der re...gelmäßigen Stellung im Jahre 1885 in Gali...zien und dem Großherzogtume Krakau.

Das k. k. Ministerium für Landesver...theidigung hat im Einvernehmen mit dem k. k. ...Reichs-Kriegs-Ministerium auf Grund des ...Gesetzes vom 2 October 1882 St. G. B. Bl. ...153, die Beibehaltung der Heranziehung der ...4ten Altersklasse bei der diesjährigen regelmä...ßigen Stellung in Galizien und dem Groß...herzogtume Krakau angeordnet.

Was zufolge des Ministerial-Erlasses ...vom 29ten Jänner 1885 Z. 1539/352 II a ...zur allgemeinen Kentniß gebracht wird.

Loebl m. p.

...Ч. 7776. (1078 1—3)

ОБВѢЩЕНІЕ

...ц. к. Намѣстничества съ дня 10 Лютого ...1885 Ч. 7776 о покликаню IV класы лѣтъ ...до побору войскового въ роцѣ 1885 въ ...Галиціи вразъ зъ Великимъ Княжест...вомъ Краковскимъ.

Ц. к. Министерство краевой оборони ...въ порозумѣню съ ц. к. державномъ ...Министерствомъ войни, приказало на ...основѣ закона зъ дня 2 Жолтня 1882 ...Вѣст. зак. дер. Ч. 153 покликанье 4ой ...класи лѣтъ до сегорочного побору вой...скового въ Галиціи вразъ зъ Великимъ ...Княжествомъ Краковскимъ.

Тое подае ся въ наслѣдствѣ рес...крипту министеріалного съ 29 Сѣчня с. ...р. Ч. 1539/362 II a) до общой вѣдомости.

Loebl в. р.

L. 32555. (552 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu Maryę Cywińską i Sebastyana Romiszowskiego, jako domniemanych spadkobierców ś. p. Julii Strzyżowskiej zmarłej w Krakowie dnia 15 listopada 1880 aby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu deklaracye swe do spadku po ś. p. Julii Strzyżowskiej wnieśli gdyż w razie jeżeli w przeciągu tego czasu ani sami do spadku się nie zgłoszą ani pełnomocnika w tym celu nie ustanowią będzie rzeczą ustanowionego dla nich kuratora adwokata dr. Hajdukiewicza wnieść w ich imieniu deklaracye do tegoż spadku a przypadające im części spadkowe administrowane będą przez tegoż kuratora a ewentualnie złożone zostaną w przechowanie sądowe i tamże zatrzymane tak długo, dopóki nie nastąpi dowód ich śmierci i lub ogłoszenie ich za umarłych.

Kraków, 30 grudnia 1884.

L. 5260. (659 1—3)

C. k. sąd obwodowy wdrażając postępowanie urzędowe celem uznania za zmarłego Michała Kozła syna ś. p. Jana Kozła z Przytkowic, który służył w c. k. pułku piechoty hr. Khevenhüller nr. 35 i wraz z tymże pułkiem w roku 1859 brał udział w bitwie pod Solferino, od tego czasu zaś bez wieści zaginął, wzywa tegoż Michała Kozła, oraz każdego, któryby o życiu lub śmierci jego miał wiadomości, aby o tem albo tutejszemu sądowi albo kuratorowi p. adw. dr. Krobickiemu w Wadowicach doniósł, w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznym upływie jednego roku, który na dzień ostatni miesiąca lutego 1886 się naznacza, tenże Michał Kozioł za zmarłego uważany będzie.

Wadowice, 29 listopada 1884.

L. 8522. (672 1—3)

C. k sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Teodora vel Fedka Demków (syna Mikołaja), iż na prośbę Tomasza Jurkiewicza de praes 6 listopada 1884 l. 8522 dozwolono na podstawie skryptu dłużnego dtto Żółkiew 22go września 1879 l. rep. 7175 intabulacyę prawa zastawu dla sumy 800 złr. a. w. z pn., w stanie biernym $^1/_5$ części realności wyk. hip. l. 64 gminy kat. Wulka mazowiecka objętej i w stanie biernym $^1/_{10}$ części realności wyk. hip. 65 powyższej gminy objętej a na imię Fedka Demków (syna Mikołaja) zapisanej, na rzecz Tomasza Jurkiewicza, że dla niego ustanowiono kuratorem ad actum Stefana Matwijów naczelnika gminy Wulka mazowiecka, i że temu kuratorowi uchwałę dozwalającą wpisu powyższego prawa zastawu doręczono.

Uhnów, 27 listopada 1884.

Doniesienia prywatne

L. 526. (1067 1—3)

Obwieszczenie.

W celu wypuszczenia przysługującego gminie miasta Rzeszowa wyłącznego prawa propinacyi wódek i piwa, tudzież prawa poboru daniny komunalnej od tych napojów, i browaru miejskiego na trzechlecie, od 1 stycznia 1886 po koniec grudnia 1888, ewentualnie także na część później określić się mającą roku 1885, jeżeliby dzierżawa ta przed upływem roku tego dzierżawcy oddaną być mogła; rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową, otwartą od dnia niniejszego obwieszczenia aż do dnia 17 marca 1885 do godziny 12tej przed południem, a to z wykluczeniem licytacyi ustnej.

Ceny wywołania ustanawia się następnie:

1. Za prawo propinacyi wszelkich gorzałek, rozolisów i t. p. rocznie po	10880 zł. 33 ct. wa.
2. Za prawo poboru daniny komunalnej bliżej poszczególnionej w protokole licytacyjnym od różnych gorzałek, rozolisów, likierów i t. d. rocznie po	14217 „ — „ „
3. za prawo propinacyi piwnej rocznie	6282 „ — „ „
4. za prawo poboru daniny komunalnej od piwa rocznie . . .	1954 „ — „ „
5. za browar miejski rocznie	600 „ — „ „
czyli łącznie	33933 zł. 33 ct. wa.

Nakoniec zastrzega się, że propinacya gorzałczana, tylko łącznie z daniną komunalną od gorzałek, a propinacya piwna tylko łącznie z daniną komunalną od piwa i z browarem wypuszczoną zostanie.

Bliższe postanowienia zawiera protokół licytacyjny, który przeglądniony być może w registraturze tutejszej.

Magistrat miasta.
Rzeszów, dnia 10 lutego 1885.

Wdowa

po urzędniku, w średnim wieku, posiadająca język francuski, niemiecki i polski, oraz grę na fortepianie, a przez dłuższe lata pełniąca obowiązki guwernantki, poszukuje miejsca jako towarzyszka do osoby starszej, lub w zastępstwie matki do starszych lub młodszych panienek. Bliższa wiadomość: Poste-restante. **A. B. w Jarosławiu.** (1081)

L. 12. (1089)

Rada zawiadowcza

Towarzystwa zaliczkowego

w Borszczowie,

zarejestrowanego stowarzyszenia z nieograniczoną poręką zaprasza wszystkich członków Towarzystwa na walne zgromadzenie, które się odbędzie dnia 10 marca 1885 o godz. 10 rano w lokalu Towarzystwa w Borszczowie.

Przedmioty obrad:

1 rozdział zysku i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1884.

2 wybór 3 członków komisyi rewizyjnej.

3 wybór 3 członków Rady zawiadowczej w miejsce wylosowanych.

Borszczów, dnia 10 lutego 1885.

Rada zawiadowcza Towarzystwa zaliczkowego w Borszczowie stowarzyszenia zarejestr. z nieograniczoną poręką.

ks. Hilary Tyszyński prezes. *Michał Hordyński.* sekretarz

L. 48. (1068)

Zwyczajne

ogólne Zgromadzenie

członków

Towarzystwa zaliczkowego

w Ustrzykach dolnych,

stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką — odbędzie się dnia 8go marca 1885 o godzinie 3ciej po południu w sali miejscowego budynku szkolnego.

Porządek dzienny:

1 Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1884.

2. Sprawozdanie komisyi kontrolującej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków do 31 grudnia 1884.

3. Wnioski komisyi kontrolującej co do rozdziału czystego zysku za rok 1884, zabezpieczenia remuneracyi dla kasyera na rok 1885 i zezwolenia zwrotu 1 członkowi udziału.

4. Wybór komisyi kontrolującej z 3 członków na rok 1885.

5. Zmiana §. 78 statutu.

Ustrzyki dolne, d. 14 lutego 1885.

Rada nadzorcza:

Prezes: *Józef Nanowski.* Sekretarz: *Antoni Namieśniowski.*

L. 576. (1001 3—3)

Obwieszczenie.

W celu wypuszczenia przysługującego gminie miasta Rzeszowa wyłącznego prawa propinacyi miodowej tudzież poboru daniny komunalnej od miodów sycconych, wiśniaku maliniaku, dereniaku i lipniaku na trzechlecie od 1 stycznia 1886, po koniec grudnia 1888, ewentualnie także na później określić się mającą część roku 1885, jeżeliby dzierżawa ta przed jego upływem dzierżawcy oddaną być mogła, rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową, otwartą od dnia niniejszego obwieszczenia aż do dnia 10 marca 1885, do godziny 10 przed południem, a to z wykluczeniem licytacyi ustnej.

Pisemne oferty wnosić należy do rąk Naczelnictwa miasta w kowertach zapieczętowanych w przeciągu czasu zwyż ustanowionego, albowiem zaraz po terminie ostatecznym, to jest dnia 10 marca 1885, o godzinie 6 po południu, nastąpi otwarcie ofert wobec komisyi do tego powołanej.

Cena wywołania ustanawia się następnie:

1. Za prawo propinacyi to jest własnego produkowania i szynkowania miodów rocznie 1500 złr w. a

2. Za prawo poboru daniny kumunalnej po 2 ct. w. a., od każdego litra sprowadzanego miodu rocznie 587 złr. w. a.

czyli łącznie 2807 złr w. a

przyczem zastrzega się, że obadwa te przedmioty tylko łącznie wypuszczone zostaną.

Bliższe postanowienia zawiera odnośny protokół licytacyjny, który przeglądniony być może w registraturze tutejszej.

Magistrat miasta
Rzeszów, dnia 10 lutego 1885.
Kalinowski.

Koncypient adwokacki

z kilkuletnią praktyką i chlubnemi świadectwami zaopatrzony poszukuje posady. Bliższe szczegóły udziela z grzeczności dr. **Iz. Hitzer** Stanisławów. (1087 1—3)

L. 79. (1080)

Ogłoszenie.

Przy c. k. zakładzie górniczo hutniczym w Swoszowicach jest do zbycia **machina parowa**, urządzona na zmienną expanzyę i kondenzacyę o sile 25 koni w dobrym stanie.

C. k. Zarząd górniczo hutniczy
w Swoszowicach.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl